

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 341



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

16 decembrie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2010/C 341/01	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.5995 – VW/Karmann) ⁽¹⁾	1
---------------	--	---

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2010/C 341/02	Rata de schimb a monedei euro	2
2010/C 341/03	Comunicarea Comisiei – Linii directoare privind etichetarea produselor alimentare care folosesc ca ingrediente produse cu denumiri de origine protejate (DOP) și cu indicații geografice protejate (IGP)	3
2010/C 341/04	Comunicarea Comisiei – Orientările UE privind cele mai bune practici pentru sistemele de certificare voluntară a produselor agricole și alimentare	5

RO

Preț:
3 EUR⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2010/C 341/05	Extras din hotărârea referitoare la Landsbanki Íslands hf., în aplicarea Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	12
2010/C 341/06	Extras din hotărârea referitoare la VEF banka în aplicarea Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	14

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

2010/C 341/07	Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 1 alineatul (2) partea I din Protocolul 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la ajutorul de stat pentru recapitalizarea societății de asigurări Sjóvá din Islanda	15
---------------	--	----

Comitetul mixt al SEE

2010/C 341/08	Decizii ale Comitetului mixt al SEE pentru care au fost îndeplinite cerințele constituționale prevăzute la articolul 103 din Acordul privind SEE	26
2010/C 341/09	Lista apelor minerale naturale recunoscute de Islanda și Norvegia (Anulează și înlocuiește textul publicat în JO C 28, 4.2.2010, p. 24 și în Suplimentul SEE nr. 5, 4.2.2010, p. 1)	39

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Comisia Europeană

2010/C 341/10	Cerere de propuneri – EACEA/41/10 pentru punerea în aplicare a programului Erasmus Mundus II în 2011	40
---------------	--	----



II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Non-opoziție la o concentrare notificată**(Cazul COMP/M.5995 – VW/Karmann)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2010/C 341/01)

La data de 29 noiembrie 2010, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba Germană și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;
 - în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) cu numărul de document 32010M5995. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană.
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

15 decembrie 2010

(2010/C 341/02)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,3360	AUD dolar australian	1,3436
JPY yen japonez	111,88	CAD dolar canadian	1,3440
DKK coroana daneză	7,4516	HKD dolar Hong Kong	10,3878
GBP lira sterlină	0,85290	NZD dolar neozeelandez	1,7861
SEK coroana suedeză	9,0798	SGD dolar Singapore	1,7502
CHF franc elvețian	1,2826	KRW won sud-coreean	1 541,53
ISK coroana islandeză		ZAR rand sud-african	9,0686
NOK coroana norvegiană	7,8660	CNY yuan renminbi chinezesc	8,8917
BGN leva bulgărească	1,9558	HRK kuna croată	7,3898
CZK coroana cehă	25,155	IDR rupia indoneziană	12 061,15
EEK coroana estoniană	15,6466	MYR ringgit Malaiezia	4,1990
HUF forint maghiar	274,63	PHP peso Filipine	58,706
LTL litas lituanian	3,4528	RUB rubla rusească	40,9375
LVL lats leton	0,7097	THB baht thailandez	40,194
PLN zlot polonez	3,9783	BRL real brazilian	2,2694
RON leu românesc nou	4,2885	MXN peso mexican	16,5766
TRY lira turcească	2,0277	INR rupie indiană	60,5640

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

Comunicarea Comisiei – Linii directoare privind etichetarea produselor alimentare care folosesc ca ingrediente produse cu denumiri de origine protejate (DOP) și cu indicații geografice protejate (IGP)

(2010/C 341/03)

1. INTRODUCERE

1.1. Context

Din 1992, Uniunea Europeană dezvoltă o strategie specifică în materie de indicații geografice pentru produsele agricole și alimentare⁽¹⁾. Directiva privind etichetarea prevede normele referitoare la etichetarea produselor alimentare destinate a fi livrate ca atare consumatorului final, precum și normele referitoare la publicitatea pentru acestea⁽²⁾.

Legislația privind denumirile de origine protejate (DOP) și indicațiile de origine protejate (IGP) prevede între altele că denumirile înregistrate sunt protejate față de orice utilizare comercială directă sau indirectă pentru produse care nu fac obiectul înregistrării, în măsura în care aceste produse sunt comparabile cu cele înregistrate sau în măsura în care prin această utilizare se poate profita de reputația denumirii protejate⁽³⁾. De asemenea, directiva privind etichetarea prevede că etichetarea unui produs alimentar și publicitatea pentru acesta nu trebuie să poată induce în eroare consumatorul în special în ceea ce privește natura, identitatea, calitățile și compoziția produsului alimentar respectiv⁽⁴⁾.

În acest context, dacă se consideră că încorporarea într-un produs alimentar a unui produs care beneficiază de DOP sau de IGP poate constitui firește un debușeu important pentru aceste produse de calitate, este necesar să se asigure că, în cadrul etichetării unui produs alimentar, orice trimitere la o astfel de încorporare se efectuează cu bună-credință și nu induce în eroare consumatorul.

1.2. Linii directoare

În comunicarea privind politica în domeniul calității produselor agricole [COM(2009) 234], Comisia s-a angajat să stabilească linii directoare cu privire la etichetarea produselor prelucrate pentru care se utilizează ca ingrediente produse cu indicații geografice protejate, precum și la publicitatea pentru acestea.

Obiectivul acestor linii directoare este de a ilustra dispozițiile legislative aplicabile în acest domeniu și de a ajuta operatorii economici să stabilească marja de manevră de care dispun. Liniile directoare vizează prezentarea punctului de vedere al Comisiei referitor la:

- condițiile de utilizare a denumirilor înregistrate ca DOP sau ca IGP la etichetarea și prezentarea produselor alimentare care conțin ca ingrediente produse cu aceste denumiri, precum și la publicitatea pentru acestea;

- bunele practici prin care se asigură că produsele cu denumiri înregistrate ca DOP sau ca IGP, utilizate ca ingrediente în produsele alimentare, nu sunt utilizate în mod abuziv, ceea ce ar putea afecta reputația produsului care beneficiază de aceste denumiri sau ar putea induce în eroare consumatorul în ceea ce privește compoziția produsului elaborat.

Aplicarea acestor linii directoare este benevolă.

Exemplele menționate în aceste linii directoare sunt furnizate numai în scopul ilustrării și nu reflectă situații sau litigii aduse la cunoștință Comisiei.

Prezentele linii directoare nu pot constitui o interpretare obligatorie din punct de vedere juridic a legislației Uniunii Europene privind DOP și IGP sau a directivei privind etichetarea. O astfel de interpretare este exclusiv de competența Curții de Justiție a Uniunii Europene; responsabilitatea de a determina dacă etichetarea anumitor produse este de natură să inducă în eroare cumpărătorul sau consumatorul sau de a stabili caracterul eventual înșelător al unei denumiri comerciale le revine jurisdicțiilor naționale⁽⁵⁾.

Prezentele linii directoare pot face obiectul unei revizui.

2. RECOMANDĂRI

În lumina considerațiilor anterioare, Comisia dorește să prezinte în continuare o serie de recomandări aferente, pe de o parte, normelor de utilizare a unei denumiri înregistrate ca DOP sau ca IGP și a mențiunilor, abrevierilor sau simbolurilor corespunzătoare ale Uniunii Europene în cazul etichetării produselor alimentare care conțin produse beneficiind de o astfel de denumire și, pe de altă parte, caietelor de sarcini privind produsele cu denumiri înregistrate ca DOP sau ca IGP încorporate ca ingrediente în produsele alimentare.

2.1. Recomandări privind utilizarea denumirii înregistrate

1. Comisia consideră că o denumire înregistrată ca DOP sau ca IGP ar putea fi în mod legitim indicată în lista de ingrediente ale unui produs alimentar.
2. Mai mult, Comisia consideră că o denumire înregistrată ca DOP sau ca IGP ar putea fi menționată în cadrul, sau în apropierea, denumirii comerciale a unui produs alimentar care încorporează produsele beneficiind de denumirea înregistrată; de asemenea, aceasta ar putea fi menționată la etichetarea și prezentarea produsului alimentar respectiv, precum și la publicitatea pentru acesta, dacă se întrunesc următoarele condiții:

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, 31.3.2006, p. 12), precum și Regulamentul (CE) nr. 1898/2006 al Comisiei din 14 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 510/2006 (JO L 369, 23.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea, la prezentarea produselor alimentare și la publicitatea acestora (JO L 109, 6.5.2000, p. 29).

⁽³⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/13/CE.

⁽⁵⁾ A se vedea, de exemplu, în acest sens, hotărârea Curții de Justiție din 2009, *Severi*, cauza C-446/07, Rec., p. I-8041, punctul 60.

- produsul alimentar respectiv ar trebui să nu conțină niciun alt „ingredient comparabil”, adică niciun alt ingredient care poate fi substituit total sau parțial ingredientului beneficiind de DOP sau de IGP. Cu titlu ilustrativ și nelimitativ pentru noțiunea de „ingredient comparabil”, Comisia consideră că un sortiment de brânză cu mușcăi (denumită de obicei „brânză albastră”) ar fi comparabil cu sortimentul de brânză „Roquefort”;
 - de asemenea, ingredientul respectiv ar trebui utilizat într-o cantitate suficientă pentru a conferi produsului alimentar o caracteristică esențială. Totuși, având în vedere eterogenitatea situațiilor care se pot prezenta, Comisia nu poate sugera un procent minim, uniform aplicabil. Astfel, cu titlu de exemplu, încorporarea într-un produs alimentar a unei cantități minime dintr-un condiment care beneficiază de DOP sau de IGP ar putea fi suficientă, dacă este necesar, pentru a conferi o caracteristică esențială produsului alimentar menționat. În schimb, încorporarea într-un produs alimentar a unei cantități minime de carne care beneficiază de DOP sau de IGP nu ar putea *a priori* conferi o caracteristică esențială produsului alimentar;
 - în ultimul rând, procentul de încorporare a unui ingredient care beneficiază de DOP sau de IGP ar trebui, la modul ideal, indicat în cadrul sau în apropierea denumirii comerciale a produsului alimentar respectiv sau, dacă acest lucru nu este posibil, în lista ingredientelor, în relație directă cu ingredientul în cauză.
3. Dacă sunt respectate condițiile menționate la punctul 2 anterior, Comisia consideră că mențiunile, abrevierile ⁽¹⁾ sau simbolurile Uniunii Europene care însoțesc denumirea înregistrată ar trebui utilizate la etichetare, în cadrul sau în apropierea denumirii comerciale sau în lista ingredientelor unui produs alimentar, numai dacă reiese clar că produsul alimentar respectiv nu este un produs beneficiind de DOP

sau de IGP. În cazul în care nu sunt respectate aceste condiții, Comisia consideră că este vorba de o exploatare incorectă a reputației DOP sau IGP respective și de o înșelare a consumatorului. Cu titlu de exemplu, din punctul de vedere al Comisiei, denumirile comerciale „Pizza cu brânză Roquefort” sau „Pizza preparată cu brânză Roquefort DOP” nu duc la litigii. În schimb, este evident recomandată evitarea denumirii comerciale „Pizza cu brânză Roquefort DOP” în măsura în care o astfel de denumire comercială i-ar putea da consumatorului impresia că pizza respectivă, ca atare, este un produs care beneficiază de DOP.

4. Comisia consideră că, atunci când la obținerea unui produs alimentar a fost utilizat un ingredient comparabil cu un ingredient care beneficiază de DOP sau de IGP, denumirea înregistrată ca DOP sau ca IGP ar trebui să apară numai în cadrul listei ingredientelor, în conformitate cu normele similare celor aplicabile în cazul celorlalte ingrediente care sunt menționate în listă. Ar fi, în special, necesară utilizarea unor caractere identice în ceea ce privește fontul, dimensiunea, culoarea etc.

2.2. Recomandări privind caietele de sarcini aferente denumirilor înregistrate ca DOP sau ca IGP încorporate ca ingrediente în produsele alimentare

Comisia consideră că, în principiu, în caietul de sarcini aferent unei denumiri înregistrate ca DOP sau ca IGP nu ar trebui să figureze dispoziții privind utilizarea denumirii respective la etichetarea altor produse alimentare deoarece respectarea legislației existente a Uniunii de către operatorii economici constituie o garanție adecvată. Acestea ar putea fi admise, în mod excepțional, numai dacă au drept obiectiv rezolvarea unei dificultăți specifice, identificată în mod clar, și dacă sunt obiective, proporționale și nediscriminatorii. În orice caz, eventualele dispoziții care ar figura în caietul de sarcini nu ar putea avea drept obiect sau efect modificarea legislației în vigoare.

⁽¹⁾ Este vorba în acest caz de mențiunile „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” și de abrevierile DOP și IGP.

Comunicarea Comisiei – Orientările UE privind cele mai bune practici pentru sistemele de certificare voluntară a produselor agricole și alimentare

(2010/C 341/04)

1. INTRODUCERE

În ultimii ani s-a înregistrat o diversificare importantă a sistemelor de certificare voluntară a produselor agricole și alimentare. Inventarul întocmit pentru Comisie în 2010 ⁽¹⁾ enumeră mai mult de 440 de sisteme diferite, înființate în mare parte pe parcursul ultimului deceniu.

Sistemele de certificare voluntară a produselor agricole și alimentare asigură (prin intermediul unui mecanism de certificare) că s-au respectat anumite caracteristici sau atribute ale produsului sau ale metodei sau sistemului de producție, după cum se prevede în caietul de sarcini. Acestea acoperă un avantaj larg de inițiative diferite care funcționează la diferite stadii ale lanțului de aprovizionare cu produse alimentare (înainte sau după părăsirea exploatației; acoperind întregul lanț de aprovizionare cu produse alimentare sau doar o parte a acestuia; referitoare la toate sectoarele sau doar la un segment de piață, etc.). Pot funcționa la nivel de întreprinderi (business-to-business – B2B), caz în care supermarketul sau întreprinderea de prelucrare este destinatarul informației finale, sau la nivel de întreprinderi și consumatori (business-to-consumer, B2C). Pot utiliza logouri, deși cele mai multe (în special sistemele B2B) nu apelează la ele.

În timp ce sistemele de certificare utilizează prin definiție atestări furnizate de terțe părți, anumite sisteme de pe piață funcționează pe baza unei etichete sau a unui logo (care sunt adesea înregistrate ca mărci), fără a apela la un mecanism de certificare. Adeziunea la aceste sisteme se face fie prin autodeclarare, fie ca urmare a unui proces de selecție realizat de proprietarul sistemului. În conformitate cu definițiile prezentate la punctul 2, aceste sisteme vor fi denumite în continuare „sisteme pe bază de autodeclarare”. Folosirea certificării este cea mai indicată atunci când este vorba de operațiuni complexe, stabilite de obicei prin caiete de sarcini amănunțite și verificate periodic. Autodeclararea este mai indicată în cazul unor caracteristici relativ simple (care privesc un singur aspect).

Factorii principali care determină dezvoltarea sistemelor de certificare sunt legați, pe de o parte, de cerințele societății pentru anumite caracteristici ⁽²⁾ ale produsului sau ale procesului de producție a acestuia (mai ales pentru sistemele B2C) și, pe de altă parte, de dorința operatorilor de a se asigura că furnizorii lor îndeplinesc cerințele specificate (mai ales pentru sistemele B2B). În privința siguranței alimentare, Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare ⁽³⁾ atribuie operatorilor din sectorul alimentar și celor cu activitate în domeniul hranei pentru animale responsabilitatea principală privind respectarea și verificarea respectării cerințelor legislației alimentare din aceste sectoare. Actorii majori din lanțul de aprovizionare cu produse alimentare se bazează adesea pe sistemele de certificare

pentru a se asigura că un produs respectă cerințele și pentru a-și proteja reputația și interesele în ceea ce privește responsabilitatea în eventualitatea unui incident privind siguranța alimentară.

În mod evident, certificarea privată nu este necesară pentru a dovedi respectarea cerințelor legale. Toate sistemele private de certificare din sectorul agricol și din cel alimentar trebuie să rămână voluntare. În cazul în care operatorii folosesc certificarea respectării criteriilor de bază pentru a facilita tranzacțiile cu alți actori din lanțul alimentar, trebuie să fie clar că acest lucru nu poate fi utilizat în vederea diferențierii produselor în cadrul pieții.

Sistemele de certificare se pot dovedi benefice:

- pentru actorii intermediari din lanțul de aprovizionare cu produse alimentare, prin asigurarea standardelor și, deci, protejarea reputației și a intereselor în ceea ce privește responsabilitatea în privința declarațiilor referitoare la produs și a mențiunilor de pe etichetă;
- pentru producători, prin lărgirea accesului pe piață, a cotei de piață și a marjelor produselor în cazul produselor certificate și, eventual, prin creșterea eficienței și reducerea costurilor de tranzacționare; precum și
- pentru consumatori, prin furnizarea de informații fiabile și de încredere privind atributele produsului și ale procesului.

Unele părți interesate au susținut că sistemele de certificare pot prezenta dezavantaje:

- pot constitui pericole pentru piața unică ⁽⁴⁾;
- pot prezenta incertitudini privind transparența cerințelor sistemelor și credibilitatea mențiunilor, în special în cazul sistemelor care certifică respectarea cerințelor de bază;
- ar putea induce în eroare consumatorii;
- reprezintă costuri și sarcini administrative pentru agricultori, mai ales în cazul în care trebuie să participe la mai multe sisteme pentru a satisface cererile cumpărătorilor;

⁽¹⁾ Studiu întocmit de Areté pentru DG AGRI; a se vedea http://ec.europa.eu/agriculture/quality/index_en.htm

⁽²⁾ De exemplu, bunăstarea animalelor, durabilitatea mediului, comerțul echitabil.

⁽³⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ În comunicarea sa „Îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa” [COM(2009) 591], Comisia și-a afirmat intenția de a revizui anumite standarde de mediu și anumite scheme de indicare a originii pe etichete care ar putea crea obstacole în calea comerțului transfrontalier.

- există riscul scoaterii de pe piață a producătorilor care nu participă la principalele sisteme de certificare; precum și
- au un impact asupra comerțului internațional, în special cu țările în curs de dezvoltare ⁽¹⁾.

Comisia a menționat că problema confuziei consumatorilor între diferitele sisteme cu obiective asemănătoare este abordată în cadrul unor inițiative private ⁽²⁾ care își propun să redacteze „coduri de bune practici” pentru organizațiile private care stabilesc standarde în principal în domeniul social și de mediu. De altminteri, anumiți promotori ai sistemelor existente au întreprins deja măsuri pentru alinierea cerințelor sistemelor similare, anumite sisteme de certificare existente (în special la nivelul B2B) fiind rodul unui proces de armonizare a diferitelor standarde individuale.

1.1. Tipuri de sisteme

Sistemele prezintă o mare diversitate din punct de vedere al domeniului de aplicare, al obiectivelor, al structurii și metodelor operaționale. După cum s-a menționat deja, o diferență importantă între sisteme constă în faptul că acestea se bazează sau nu pe o procedură de atestare de către o terță parte, împărțindu-se astfel, pe de o parte, în sisteme pe bază de

autodeclarare, și pe de altă parte, în sisteme de certificare. La rândul lor, sistemele de certificare se diferențiază în funcție de modul de funcționare, care fie are loc la nivel de întreprinderi (B2B), fie își propune să furnizeze consumatorilor informații provenite de la lanțul de întreprinderi (B2C).

Un alt important criteriu de clasificare face o distincție între sistemele care evaluează produse și procese (mai ales B2C) și cele care evaluează sisteme de gestionare (mai ales B2B). Din punctul de vedere al cerințelor specificate, sistemele pot atesta respectarea prevederilor autorităților guvernamentale (cerințe de bază), sau pot adăuga criterii care depășesc cerințele legale (cerințe suplimentare). Uneori această distincție este dificil de făcut: pe de o parte, sistemele îmbină adesea criteriile de bază în anumite domenii cu cerințe superioare în alte domenii; pe de altă parte, anumite cerințe de bază, în special din domeniul agricol și de mediu, solicită operatorilor să utilizeze practicile bune și pe cele mai bune și să facă judecăți de valoare cu privire la grija cuvenită aplicării cerințelor, astfel încât măsurile concrete care trebuie luate pot diferi de la un actor la altul și de la un stat membru la altul. Într-adevăr, cerințele tehnice ale anumitor sisteme de certificare sunt utilizate de operatori pentru a interpreta și a concretiza aceste obligații generale.

Tabelul de mai jos prezintă clasificarea sistemelor:

Clasificarea sistemelor

Tipul atestării	Autodeclarare	Certificare (atestare făcută de o terță parte)	
Participare	B2C	B2C	B2B
Obiectul cerințelor specificate	Produse și procese	În special produse (inclusiv servicii) și procese	În special sisteme de gestionare
Conținutul cerințelor	Mai ales cerințe suplimentare	Mai ales cerințe suplimentare	Cerințe de bază și suplimentare

Orientările se vor axa pe sistemele de certificare care apar în partea din dreapta a tabelului de mai sus.

1.2. Scopul orientărilor

În comunicarea sa privind politica în domeniul calității produselor agricole ⁽³⁾, Comisia a afirmat că, având în vedere dezvoltarea și inițiativele din sectorul privat, nu se impune, în acest stadiu, luarea de măsuri legislative pentru a aborda eventualele dezavantaje ale sistemelor de certificare ⁽⁴⁾. În schimb, pe

baza observațiilor părților interesate și a consultării Grupului consultativ pentru calitate ⁽⁵⁾, Comisia a întreprins elaborarea de orientări pentru sistemele de certificare a produselor agricole și alimentare.

Prezentele orientări își propun să prezinte cadrul juridic existent și să contribuie la îmbunătățirea transparenței, credibilității și a eficacității sistemelor de certificare voluntară și la garantarea faptului că acestea nu sunt contrare obligațiilor legale. Orientările subliniază cele mai bune practici de funcționare a acestor sisteme, în vederea:

- evitării confuziei consumatorilor și pentru a crește transparența și claritatea cerințelor sistemelor;

⁽¹⁾ Problema standardelor private a fost ridicată în cadrul Comitetului SPS al OMC.

⁽²⁾ De exemplu, Alianța ISEAL (<http://www.isealliance.org>).

⁽³⁾ COM(2009) 234.

⁽⁴⁾ Această concluzie s-a bazat pe o evaluare temeinică a impactului care a explorat diferitele opțiuni pe viitor (a se vedea „Sistemele de certificare pentru produse agricole și alimentare”: http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/com2009_234/ia_annex_d_en.pdf).

⁽⁵⁾ Grupul consultativ privind „Calitatea producției agricole”, instituit prin Decizia 2004/391/CE a Comisiei; (JO L 120, 24.4.2004, p. 50).

- reducerii sarcinilor administrative și financiare suportate de agricultori și de producători, inclusiv de cei din țările în curs de dezvoltare; precum și
- asigurării respectării normelor pieței interne a UE și a principiilor privind certificarea.

Orientările se adresează în principal promotorilor și operatorilor sistemelor.

Utilizarea orientărilor este voluntară. Respectarea acestor orientări nu semnifică faptul că cerințele stabilite prin aceste sisteme au fost avizate de către Comisie. Prezentele orientări nu au un statut legal la nivelul UE și nici nu au ca scop modificarea unor cerințe din legislația UE.

În sfârșit, prezentele orientări nu reprezintă o interpretare legală a legislației UE, astfel de interpretări intrând în competența exclusivă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

2. DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

2.1. Domeniul de aplicare

Orientările se pot aplica sistemelor de certificare voluntară care acoperă:

- produsele agricole, destinate sau nu consumului uman (inclusiv hrană pentru animale);
- produsele alimentare în sensul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002; precum și
- procesele și sistemele de gestionare din domeniul producției și prelucrării produselor agricole și alimentare.

Orientările nu se aplică controalelor oficiale efectuate de autoritățile publice.

2.2. Definiții ⁽¹⁾

1. Cerință specificată: nevoie sau așteptare formulată.

⁽¹⁾ Pe baza EN ISO/IEC 17000 „Evaluarea conformității – Vocabular și principii generale”.

2. Evaluarea conformității: demonstrarea îndeplinirii cerințelor specificate pentru un produs, un proces, un sistem, o persoană sau un organism.
3. Revizuire: verificarea conformității, a gradul de adecvare și a eficienței activităților de selecție și de determinare, precum și a rezultatului acestor activități, în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor specificate.
4. Atestare: emiterea unei declarații, pe baza unei decizii care urmează unei revizui, conform căreia s-a demonstrat îndeplinirea cerințelor specificate.
5. Declarație: atestare de către partea direct implicată. În sensul prezentelor orientări, termenul „sisteme pe bază de autodeclarare” este utilizat pentru sistemele colective și mențiunile de pe etichetă care nu sunt certificate și care au la bază autodeclararea făcută de producător.
6. Certificare: atestarea de către o terță parte, referitoare la produse, procese, sisteme sau persoane.
7. Acreditare: atestarea de către o terță parte, referitoare la un organism, care exprimă demonstrarea formală a competenței acestuia de a îndeplini sarcini specifice. În cadrul UE ⁽²⁾, acreditare înseamnă atestarea de către un organism național de acreditare a faptului că un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele stabilite în cadrul standardelor armonizate și, dacă este cazul, orice cerință suplimentară, inclusiv cerințele stabilite de schemele sectoriale relevante, pentru a-și desfășura activitatea specifică de evaluare a conformității.
8. Inspecție: examinarea proiectării unui produs, a unui produs, a unui proces sau a unei instalații și stabilirea conformității cu cerințe specifice sau, pe baza discernământului profesional, cu cerințe generale.
9. Audit: proces sistematic, independent și documentat de obținere de înregistrări, expuneri ale faptelor sau alte informații pertinente și de evaluare obiectivă a acestora în vederea determinării gradului de respectare a cerințelor specificate.

3. DISPOZIȚII LEGALE EXISTENTE LA NIVELUL UE

3.1. Norme referitoare la funcționarea sistemelor

Sistemelor de certificare care funcționează în cadrul UE li se aplică următoarele dispoziții UE de bază:

⁽²⁾ Articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor; (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

- Normele privind piața internă. Furnizorii de servicii de certificare pot beneficia de libertatea de stabilire și de libertatea de a presta servicii astfel cum sunt consacrate la articolele 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și prin dispozițiile relevante ale directivei privind serviciile⁽¹⁾. Aceștia nu trebuie să întâmpine restricții nejustificate la stabilirea într-un alt stat membru și, de asemenea, la furnizarea de servicii transfrontaliere. În plus, sistemele de certificare nu trebuie să reprezinte bariere *de facto* în calea comerțului de bunuri pe piața internă.
- Normele privind participarea statului la sisteme. Sistemele de certificare susținute de către organisme publice, precum autoritățile regionale sau naționale, nu trebuie să conducă la restricții pe baza originii naționale a producătorilor, care ar împiedica buna funcționare a pieței unice. Orice sprijin acordat sistemelor de certificare de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat în sensul articolului 107 din TFUE trebuie să respecte normele privind ajutoarele de stat.
- Normele privind concurența: Sistemele de certificare nu trebuie să ducă la un comportament anticoncurențial, incluzând în special următoarele, lista nefiind exhaustivă:
 - acorduri orizontale sau verticale care restrâng concurența;
 - excluderea întreprinderilor concurente de către una sau mai multe întreprinderi cu putere semnificativă pe piață (de exemplu, împiedicarea accesului la aprovizionare al cumpărătorilor concurenți și/sau împiedicarea accesului la canalele de distribuție al furnizorilor concurenți);
 - împiedicarea accesului la sistemele de certificare de către operatori de pe piață care respectă cerințe prealabile aplicabile;
 - împiedicarea elaborării, producerii și comercializării de către participanții la sistem sau de către terți a unor produse alternative care nu respectă caietul de sarcini al sistemului.
- Cerințele privind informarea consumatorilor și etichetarea⁽²⁾. Etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare nu trebuie să fie de natură a induce cumpărătorul în eroare, în special:

- asupra caracteristicilor produsului alimentar și în special asupra naturii, identității, calităților, compoziției, cantității, durabilității, originii sau provenienței, modului de fabricare sau de obținere;
- atribuind produsului alimentar efecte sau proprietăți pe care nu le are;
- sugerând că produsul alimentar posedă caracteristici speciale, în timp ce toate produsele alimentare similare posedă aceleași caracteristici.

Sistemele care certifică doar respectarea cerințelor legale nu pot să sugereze în niciun fel că produsele certificate posedă caracteristici speciale diferite de cele ale produselor similare. De asemenea, sistemele nu trebuie să aibă drept efect discreditarea sau încercarea de a discredita alte produse de pe piață și fiabilitatea controalelor oficiale.

Mai mult, etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare nu trebuie să fie de natură a induce cumpărătorul în eroare, în conformitate cu dispozițiile directivei privind practicile comerciale neloiale⁽³⁾.

- La introducerea într-un text legislativ a unei proceduri de evaluare a conformității, UE ține cont de obligațiile sale internaționale, în special de cerințele stabilite în cadrul Acordului OMC privind barierele tehnice în calea comerțului.

3.2. Norme referitoare la conținutul sistemelor

Există, de asemenea, reglementări specifice privind numeroase subiecte acoperite de cerințele sistemelor de certificare [de exemplu, obligațiile legale privind siguranța și igiena produselor alimentare⁽⁴⁾; agricultura ecologică; bunăstarea animalelor; protecția mediului; standardele de comercializare pentru produse specifice].

În domeniile în care există standarde sau reglementări relevante, mențiunile trebuie să țină cont de acestea și să fie compatibile cu ele, referindu-se în caietele de sarcini la standardele sau reglementările relevante. De exemplu, dacă un sistem menționează agricultura ecologică, atunci trebuie să aibă la bază Regulamentul (CE) nr. 834/2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice⁽⁵⁾; sistemele care fac mențiuni nutriționale și de sănătate trebuie să fie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1924/2006⁽⁶⁾ și să fie supuse evaluării științifice de rigoare a EFSA.

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne; JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽²⁾ Articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/13/CE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora; JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽³⁾ Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori; JO L 149, 11.6.2005, p. 22 și orientările privind implementarea directivei, SEC(2009) 1666.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare; Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală și Regulamentul (CE) nr. 854/2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman; JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

În special, în ceea ce privește siguranța și igiena produselor alimentare:

- nu este permis ca sistemele să aducă atingere normelor sau cerințelor oficiale și nici să își propună să le înlocuiască. Sistemele nu pot pretinde să înlocuiască controalele oficiale efectuate de autoritățile competente în scopul verificării oficiale a respectării normelor și standardelor oficiale și obligatorii;
- produsele comercializate prin intermediul sistemelor care stabilesc norme de siguranță și igienă ce depășesc cerințele legale nu pot să facă obiectul unor campanii publicitare sau de promovare într-un mod care discreditează sau încearcă să discrediteze siguranța altor produse de pe piață sau fiabilitatea controalelor oficiale.

3.3. Norme privind evaluarea conformității, certificarea și acreditarea

Regulamentul (CE) nr. 765/2008 a stabilit normele privind organizarea și funcționarea acreditării organismelor care desfășoară activități de evaluare a conformității în domeniile reglementate. Regulamentul respectiv nu conține cerința ca organismele de evaluare a conformității să fie acreditate, această cerință făcând parte din alte acte legislative ale UE ⁽¹⁾.

În plus, Ghidul 65 (EN 45011) sau, respectiv, ISO 17021 întocmite de Organizația internațională de standardizare (ISO) stabilesc normele recunoscute la nivel internațional privind funcționarea sistemelor de certificare a produselor/proceselor sau sistemelor. Dacă sistemele de certificare a produselor/proceselor sau sistemelor sunt inițiative voluntare, organismele de certificare trebuie să aibă acreditarea EN 45011/ISO 65 sau ISO 17021 pentru a elibera certificate privind produsele/procesele sau sistemele cu acreditare.

Totuși, cele de mai sus nu aduc atingere cerințelor UE aplicabile privind legislația alimentară și nici obiectivelor generale stabilite la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002:

„Legislația alimentară urmărește unul sau mai multe obiective generale privind un nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane și protecția intereselor consumatorilor, incluzând practici corecte în comerțul alimentară, luând în considerare, atunci când este cazul, protecția sănătății și bunăstării animalelor, sănătatea plantelor și mediul înconjurător.”

În acest cadru, Regulamentul (CE) nr. 882/2004 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația

privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor include anumite norme de delegare de către autoritățile competente a atribuțiilor privind controalele oficiale unor părți terțe independente (inclusiv a obligațiilor de acreditare și de raportare).

Garanțiile furnizate de activitățile oficiale de control constituie fundamentul, la care se adaugă sistemele specifice de certificare care pot funcționa în mod voluntar, ținând cont de faptul că orice încălcare intră sub incidența legislației alimentare. Evaluarea conformității cu cerințele de bază prin intermediul sistemelor de certificare nu înseamnă că autoritățile oficiale de control sunt exceptate de la îndeplinirea obligațiilor lor.

4. RECOMANDĂRI PRIVIND PARTICIPAREA LA SISTEM ȘI DEZVOLTAREA SA

1. Sistemele trebuie să fie deschise, pe baza unor criterii transparente și nediscriminatorii, tuturor participanților care doresc și sunt capabili să respecte caietele de sarcini.
2. Sistemele trebuie să aibă o structură de supraveghere care acceptă participarea tuturor părților interesate din lanțul alimentară [agricultori și organizațiile acestora ⁽³⁾, operatori agricoli și agroalimentari, industria alimentară, angrosiști sau comercianți cu amănuntul și consumatori, dacă e cazul] la dezvoltarea sistemului și la luarea deciziilor un mod reprezentativ și echilibrat. Mecanismele de participare a părților interesate și a organizațiilor implicate trebuie să fie documentate și disponibile în mod public.
3. Gestionarii sistemelor care funcționează în diferite țări și regiuni trebuie să faciliteze participarea la dezvoltarea sistemelor a tuturor părților interesate din regiunile respective.
4. Cerințele sistemului trebuie să fie elaborate de comitete tehnice de experți, fiind apoi prezentate pentru contribuții unui grup mai larg de părți interesate.
5. Gestionarii sistemelor trebuie să asigure participarea părților interesate la elaborarea criteriilor de inspecție și a listelor de control, precum și la proiectarea și stabilirea pragurilor pentru sancțiuni.
6. Gestionarii sistemelor trebuie să adopte o abordare bazată pe dezvoltarea continuă, în care există mecanisme de feedback pentru revizuirea cu regularitate a normelor și a cerințelor într-un mod participativ. În special, participanții la sisteme trebuie să fie implicați în dezvoltarea ulterioară a acestora.

⁽¹⁾ De exemplu, articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare prevede că „Organismele de certificare a produselor prevăzute la alineatele (1) și (2) se conformează și sunt acreditate, începând cu 1 mai 2010, în conformitate cu standardul european EN 45011 sau cu standardul ISO/CEI 65 (Cerințe generale privind organismele efectuează certificarea produselor)”.

⁽²⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ De exemplu, cooperativele.

7. Cerințele sistemului trebuie să se modifice numai atunci când modificările sunt justificate, pentru a se evita cheltuielile inutile de adaptare ale participanților. Participanții la sistem trebuie să fie informați în mod corespunzător de orice modificare adusă cerințelor sistemului.

8. Toată documentația referitoare la sisteme (inclusiv pe un site web) trebuie să includă informații de contact, sistemele stabilind procedee de primire a comentariilor și de furnizare a răspunsurilor.

5. RECOMANDĂRI PRIVIND CERINȚELE SISTEMULUI ȘI MENȚIUNILE CORESPUNZĂTOARE

5.1. Claritatea și transparența cerințelor sistemului și a mențiunilor făcute

1. Sistemele trebuie să își prezinte în mod explicit obiectivele sociale, de mediu, economice și/sau legale.

2. Mențiunile și cerințele trebuie să fie strâns legate de obiectivele sistemului.

3. Trebuie să se definească în mod explicit domeniul de aplicare al sistemului în ceea ce privește produsele și/sau procesele.

4. Caietul de sarcini al sistemului ⁽¹⁾, inclusiv un rezumat făcut public, trebuie să fie disponibil gratuit (de exemplu, pe un site web).

5. Sistemele care funcționează în mai multe țări trebuie să furnizeze traduceri ale caietului de sarcini în cazul în care acest lucru este solicitat, cu justificări corespunzătoare, de eventuali participanți sau de organismele de certificare.

6. Caietul de sarcini al sistemului trebuie să fie clar, suficient de amănunțit și ușor de înțeles.

7. Sistemele care utilizează logouri sau etichete trebuie să furnizeze consumatorilor informații, fie pe ambalaj, fie la punctul de vânzare, în legătură cu punerea la dispoziție de detalii suplimentare privind sistemul, de pildă adresa web.

8. Sistemele trebuie să specifice în mod explicit (de exemplu, pe site-ul web) că solicită certificarea de către un organism independent și să furnizeze datele de contact ale organismelor de certificare care prestează acest serviciu.

⁽¹⁾ Cu excepția, eventual, a caietelor de sarcini ale sistemelor care au la bază standarde care nu sunt disponibile gratuit (de exemplu, standardele ISO și EN).

5.2. Probele de bază privind mențiunile și cerințele sistemului

1. Toate mențiunile trebuie să aibă la bază probe obiective și verificabile și o bună documentație științifică. Aceste documente trebuie să fie disponibile gratuit, de exemplu pe un site web ⁽²⁾.

2. Sistemele care funcționează în mai multe țări și regiuni trebuie să își adapteze cerințele în funcție de condițiile locale relevante, fie că acestea sunt agroecologice, socioeconomice sau juridice, și în funcție de practicile agricole, asigurând în același timp rezultate coerente în diferitele contexte.

3. Sistemele trebuie să indice în mod explicit (de exemplu, pe un site web) dacă caietul lor de sarcini depășește cerințele legale relevante, în ce privințe și în ce măsură se întâmplă acest lucru, inclusiv, dacă este cazul, în domeniul raportării și al inspecțiilor.

6. RECOMANDĂRI PRIVIND CERTIFICAREA ȘI INSPECȚIILE

6.1. Imparțialitatea și independența certificării

1. Certificarea respectării cerințelor sistemului trebuie să fie efectuată de un organism independent acreditat:

— de către organismul național de acreditare numit de statul membru în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008, în conformitate cu standardele și orientările pertinente la nivel european sau internațional, care stabilesc cerințele generale pentru organismele care efectuează certificarea produselor; sau

— de către un organism de acreditare semnat al acordului de recunoaștere multilaterală (multi-lateral recognition arrangement, MLA) pentru certificarea produselor al Forumului internațional de acreditare (International Accreditation Forum, IAF).

2. Sistemele trebuie să fie deschise certificării de către orice organism de certificare calificat și acreditat, fără impunerea de restricții geografice.

6.2. Inspecții

Ca regulă generală, inspecțiile trebuie să fie eficace, clare, transparente, bazate pe proceduri documentate și să urmărească adevăratele criterii care stau la baza mențiunilor făcute de sistemul de certificare. Inspecțiile nesatisfăcătoare trebuie să conducă la măsuri adecvate.

1. Participanții la sistem trebuie să fie supuși unor inspecții periodice. Procedurile pentru inspecții trebuie să fie clare și documentate, incluzând frecvența, eșantionarea și testele de laborator/analitice pentru parametrii referitori la domeniul de aplicare al sistemului de certificare.

⁽²⁾ Cu excepția informațiilor confidențiale și/sau protejate, lucru care trebuie să fie indicat în mod explicit.

2. Frecvența inspecțiilor trebuie să țină cont atât de rezultatele inspecțiilor precedente, de riscurile inerente produsului sau procesului sau sistemului de gestionare, precum și de existența auditurilor interne în organizațiile colective de producători care pot completa inspecțiile efectuate de terțe părți. Organismul de supraveghere a sistemului ar trebui să determine o frecvență minimă a inspecțiilor pentru toți participanții la sistem.

3. Rezultatele inspecțiilor trebuie să fie evaluate în mod sistematic.

4. Trebuie utilizate în general inspecțiile inopinate și inspecțiile anunțate cu puțin timp înainte (de exemplu, în termen de 48 de ore).

5. Inspecțiile și auditul trebuie să se bazeze pe orientări disponibile în mod public, pe liste de control și planuri. Criteriile inspecțiilor trebuie să fie strâns legate de cerințele sistemului și de mențiunile corespunzătoare.

6. Procedurile în caz de nerespectare trebuie să fie clare și documentate și să fie aplicate în mod efectiv. Trebuie definite criterii de eliminare, care ar putea avea drept consecințe:

- neeliberarea sau retragerea certificatului;
- retragerea statutului de membru; sau
- raportarea la organismul oficial competent.

Aceste criterii de eliminare trebuie să includă cel puțin nerespectarea cerințelor legale de bază din domeniul acoperit de certificare. Cazurile de nerespectare cu implicații negative asupra protecției sănătății trebuie să fie notificate autorităților competente în conformitate cu obligațiile legale.

7. Inspecțiile trebuie să se axeze pe analizarea criteriilor verificabile care stau la baza mențiunilor făcute de sistemele de certificare.

6.3. Costuri

1. Gestionarii sistemelor trebuie să facă publice cotizațiile de membru (dacă există) și să solicite organismelor de certificare să publice costurile asociate certificării și inspecțiilor pentru diferitele tipuri de participanți la sisteme.

2. Eventualele diferențe în privința costurilor plătibile de diferiți participanți la sistem trebuie să fie justificate și proporționale și nu trebuie să fie utilizate pentru a descuraja aderarea la sistemul în cauză a anumitor grupuri de eventuali participanți, de exemplu cei din alte țări.

3. Operatorii care fac obiectul inspecțiilor și al auditurilor trebuie să beneficieze de toate economiile de costuri făcute în urma recunoașterii reciproce și a evaluării comparative.

6.4. Calificarea auditorilor/inspectorilor

Ca principiu general, auditorii/inspectorii trebuie să fie imparțiali, calificați și competenți.

Auditorii care efectuează auditurile de certificare trebuie să aibă cunoștințele corespunzătoare din domeniul specific și să lucreze pentru organisme de certificare care sunt acreditate în conformitate cu standardele și orientările europene sau internaționale corespunzătoare pentru sistemele de certificare a produselor și pentru sistemele de certificare a sistemelor de gestionare. Caietul de sarcini al sistemului trebuie să descrie competențele pe care trebuie să le posede auditorii.

6.5. Dispoziții referitoare la micii producători

Sistemele trebuie să includă dispoziții care permită și să promoveze participarea la sistem a micilor producători (în special cei din țările în curs de dezvoltare, dacă este cazul).

7. RECOMANDĂRI PRIVIND RECUNOȘTEREA RECIPROCĂ ȘI EVALUAREA COMPARATIVĂ/SUPRAPUNEREA CU ALTE SISTEME

1. În cazul în care sistemele intră într-un sector nou și/sau își largesc domeniul de activitate, trebuie justificată necesitatea introducerii sistemului. În măsura posibilului, gestionarii sistemelor trebuie să se refere în mod explicit (de exemplu, pe site-ul lor web) la celelalte sisteme relevante care funcționează în același sector, domeniu de politică sau regiune geografică și să indice punctele convergente sau comune ale abordărilor. Trebuie, de asemenea, să caute în mod activ posibilități de recunoaștere reciprocă, parțială sau totală, a cerințelor sistemului.

2. În domeniile în care au fost identificate sisteme care se suprapun parțial sau total cu cerințele altor sisteme, sistemele trebuie să includă o recunoaștere sau acceptare parțială sau totală a inspecțiilor și auditurilor deja efectuate în cadrul acelor sisteme (în scopul de a nu repeta un audit pentru cerințe identice).

3. Dacă nu se poate ajunge la acceptarea reciprocă, gestionarii sistemelor trebuie să promoveze audituri combinate bazate pe liste de control combinate (de exemplu, o listă de control combinată și un audit combinat pentru două sau mai multe sisteme).

4. Gestionarii sistemelor ale căror cerințe se suprapun trebuie, de asemenea, în măsura în care este posibil din punct de vedere practic și legal, să își armonizeze protocoalele de audit și cerințele de documentare.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Extras din hotărârea referitoare la Landsbanki Íslands hf., în aplicarea Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit

(2010/C 341/05)

Tribunalul districtual din Reykjavík a hotărât în data de 22 noiembrie 2010 că Landsbanki Íslands hf., nr. înregistrare 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík, („banca”) va intra în procedură de lichidare în conformitate cu regulile generale din capitolul XII, secțiunea B din Legea nr. 161/2002, sub rezerva punctelor 3 și 4 din dispoziția provizorie V a aceleiași legi, cu efectul juridic care decurge din punctul 2 al aceleiași dispoziții, așa cum a fost modificată prin articolul 2 din Legea nr. 132/2010.

În data de 7 octombrie 2008, autoritatea de supraveghere financiară a preluat competențele adunării generale a acționarilor și a numit un comitet de administrare al băncii. Așa cum permite Legea nr. 129/2008, cf. Legea nr. 21/1991, băncii i-a fost acordat un moratoriu pentru plata datoriilor printr-o hotărâre judecătorească din 5 decembrie 2008. Moratoriul a fost prelungeț ulterior de trei ori, ultima dată la 31 august 2010, și expiră în data de 5 decembrie 2010, fără a mai putea fi prelungeț conform legii.

Legea nr. 44/2009, care a intrat în vigoare la 22 aprilie 2009, a adus modificări în ceea ce privește natura și conținutul unui moratoriu acordat unei instituții financiare pentru plata datoriilor. Potrivit punctului 2 din dispoziția provizorie II a Legii nr. 44/2009 (dispoziția provizorie V a Legii nr. 161/2002), moratoriul pentru plata datoriilor i se aplică prevederile primului paragraf al articolului 101 și cele ale articolelor 102, 103 și 103(a) din Legea nr. 161/2002, modificată prin primul paragraf de la articolele 5, 6, 7 și 8 din Legea nr. 44/2009, ca și cum instituția ar fi intrat în procedură de lichidare prin hotărâre judecătorească la data intrării în vigoare a legii respective. Cu toate acestea, se prevede că procedura de lichidare trebuie considerată „moratoriu autorizat” atât timp cât autorizația rămâne valabilă. Legea nr. 44/2009 prevede de asemenea că în momentul expirării autorizației, se consideră că instituția intră automat, fără o hotărâre judecătorească specifică, în procedura de lichidare conform regulilor generale. Consiliul de lichidare a fost numit printr-o hotărâre a Tribunalului Districtual din Reykjavík în data de 29 aprilie 2009.

A fost publicat un anunț către creditorii, iar termenul de depunere a declarațiilor de creanță a expirat la 30 octombrie 2009. De asemenea, un anunț privind prelungeț moratoriului acordat băncii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 2009/C 125/08. Anunțul conținea o invitație de depunere a declarațiilor de creanță și preciza termenele care trebuie respectate. Declarațiile de creanță depuse au fost discutate în cadrul a trei adunări, urmând ca alte două adunări să aibă loc în 1 decembrie 2010 și 19 mai 2011, dată la care este programată încheierea discuțiilor cu privire la admiterea creanțelor.

Legea nr. 132/2010, care a intrat în vigoare la 17 noiembrie 2010, aduce noi modificări la Legea nr. 161/2002, prevăzând că, înainte de expirarea moratoriului acordat instituției, comitetul de lichidare și consiliul de administrare pot înainta o cerere comună ca instituția să intre în lichidare conform regulilor generale, prin hotărâre judecătorească, cu condiția respectării prevederii substanțiale de la punctul 3 al celui de al doilea paragraf al articolului 101 din lege. Dacă cererea este acceptată, măsurile luate pe perioada moratoriului după intrarea în vigoare a Legii nr. 44/2009 rămân neschimbate.

Hotărârea din 22 noiembrie 2010 a fost pronunțată în urma unei cereri care a fost acceptată în aplicarea modificării aduse prin Legea nr. 132/2010. Hotărârea judecătorească concluzionează că sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru pronunțarea unei hotărâri legate de procedura de lichidare. Activele băncii se ridică la aproximativ 1 138 de miliarde ISK (pe baza ultimelor estimări legate de recuperări și a cursului de schimb al ISK din 30 septembrie 2010), în timp ce pasivul se ridică la aproximativ 3 427 de miliarde ISK. Prin urmare, banca este în insolvență și nu își poate achita toate datoriile față de creditorii, fiind exclusă posibilitatea ca aceste dificultăți de plată să aibă caracter temporar (cf. articolul 101, al doilea paragraf, punctul 3 din Legea nr. 161/2002). Hotărârea instanței confirmă totodată că, în conformitate cu dispoziția

citată, în versiunea sa modificată prin adoptarea Legii nr. 132/2010, măsurile luate pe perioada moratoriului pentru plata datoriilor acordat unei instituții după intrarea în vigoare a Legii nr. 44/2009 rămân neschimbate și că acest lucru înseamnă, *inter alia*, că numirea comitetului de administrare și a consiliului de lichidare al băncii rămân în vigoare; același lucru este valabil pentru toate măsurile bazate pe articolele 101, 102, 103 și 103(a) din Legea nr. 161/2002, cf. punctul 2 din dispoziția provizorie V a aceleiași legi. Acest lucru confirmă totodată că rangul creanțelor și celelalte efecte juridice determinate în mod normal de data pronunțării unei hotărâri de lichidare vor fi determinate în acest caz de data intrării în vigoare a Legii nr. 44/2009, și anume 22 aprilie 2009.

Reykjavík, 25 noiembrie 2010.

Consiliul de lichidare al Landsbanki Íslands hf.

Halldór H. BACKMAN, *procuror al Curții Supreme*

Herdís HALLMARSÓTTIR, *procuror al Curții Supreme*

Kristinn BJARNASON, *procuror al Curții Supreme*

Comitetul de administrare al Landsbanki Íslands hf.

Lárentsínus KRISTJÁNSSON, *procuror al Curții Supreme*

Einar JÓNSSON, *procuror al Tribunalului Districtual*

Extras din hotărârea referitoare la VEF banka în aplicarea Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit

(2010/C 341/06)

Anunț de lichidare a societății pe acțiuni „VEF banka”.

În aplicarea hotărârii tribunalului regional din Riga (*Rīgas apgabaltiesa*) din 15 noiembrie 2010, societatea pe acțiuni „VEF banka” (nr. de înregistrare 50003063781) este în lichidare începând cu data de 15 noiembrie 2010.

Creditorii și alte persoane interesate sunt invitați să depună declarațiile de creanțe și orice altă cerere la lichidatorul societății „VEF banka”, dna Ilze Bagatska (adresă profesională: Antonijas iela 5-5, Rīga, LV-1010, LATVIJA, Tel. +371 67216271) în termen de trei luni de la data publicării anunțului de lichidare în *Monitorul Oficial Latvijas Vēstnesis*.

Instanța competentă pentru soluționarea cererilor cu privire la procedura de lichidare este tribunalul regional din Riga (*Rīgas Apgabaltiesa*) (adresă: Brīvības bulvāris 34, Rīga, LV-1886, LATVIJA).

Lichidatorul societății „VEF banka”

Ilze BAGATSKA

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 1 alineatul (2) partea I din Protocolul 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la ajutorul de stat pentru recapitalizarea societății de asigurări Sjóvá din Islanda

(2010/C 341/07)

Prin Decizia nr. 373/10/COL din 22 septembrie 2010, reprodusă în versiunea lingvistică autentică în paginile care urmează acestui rezumat, Autoritatea AELS de Supraveghere a inițiat procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) partea I din Protocolul 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție. Autoritățile islandeze au primit, spre informare, o copie a deciziei respective.

Prin prezenta, Autoritatea AELS de Supraveghere trimite statelor AELS, statelor membre ale UE și părților interesate o notificare prin care le invită să transmită observațiile lor cu privire la măsura în cauză în termen de o lună de la publicarea acestei notificări, la următoarea adresă:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard/Belliardstraat 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Observațiile vor fi comunicate autorităților islandeze. Identitatea părții interesate care prezintă observațiile poate fi nedivulгатă, în urma unei solicitări formulate în scris, în care se prezintă motivele acestei solicitări.

REZUMAT

Procedură

În vara anului 2009, Autoritatea a luat cunoștință, prin intermediul mass-mediei din Islanda, de intervenția statului islandez în cazul uneia dintre cele mai mari societăți de asigurări din Islanda, Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá). La 10 martie 2010, Autoritatea a adoptat, în temeiul articolului 10 alineatul (3) partea a II-a din Protocolul 3, un ordin de furnizare a informațiilor, și anume Decizia nr. 77/10/COL, prin care solicita furnizarea tuturor informațiilor relevante. La 7 iunie 2010, Autoritatea a primit de la o societate concurentă o plângere împotriva presupusului ajutor de stat acordat prin intervenția statului în cazul societății Sjóvá. Autoritățile islandeze au furnizat unele informații cu privire la caz.

În urma mai multor tranzacții, în luna mai 2010 statul islandez a dobândit 73 % din acțiunile societății Sjóvá. Plata acțiunilor s-a efectuat cu obligațiuni de stat în valoare de 11,6 miliarde de coroane islandeze (ISK).

Inițial, în iulie 2009 obligațiunile au fost vândute societății SAT Holding (o filială a Glitnir Bank), proprietarul societății Sjóvá. Obligațiunile au fost utilizate pentru recapitalizarea societății Sjóvá, o măsură necesară pentru menținerea în activitate a societății de asigurări. SAT Holding a beneficiat de o perioadă maximă de 18 luni pentru a plăti statului contravaloarea acestor obligațiuni și nu s-a stabilit o dobândă pentru perioada menționată. Pe de altă parte, SAT Holding avea posibilitatea ca în orice moment să decidă achitarea datoriei către stat cu acțiunile de la Sjóvá, alternativă la care a recurs de fapt în luna mai 2010.

Evaluarea măsurii

În ceea ce privește intervenția în cazul Sjóvá, autoritățile islandeze au argumentat că statul a acționat în calitate de investitor/creditor pe piața privată.

În opinia preliminară a Autorității, condițiile în care au fost transferate obligațiunile (plata în termen de 18 luni fără dobândă sau, ca alternativă, transferul a 73,03 % din pachetul de acțiuni la Sjóvá) nu corespund condițiilor care ar fi existat în mod normal pe piață. În luna iulie 2009, Islanda s-a confruntat cu o criză financiară gravă. Societatea de asigurări Sjóvá avea un deficit de 15,5 miliarde ISK, sumă de care avea nevoie pentru a se conforma cerințelor privind capitalul minim, conform reglementărilor. Glitnir Bank se afla în

procedură de lichidare. În opinia Autorității, nicio societate confruntată cu asemenea dificultăți financiare și nicio bancă aflată în procedură de lichidare nu ar fi fost capabilă să obțină finanțarea necesară de pe piață, în condițiile acestea.

În ceea ce privește investiția de capital nou la Sjóvá, autoritățile islandeze au motivat că a existat o participare privată substanțială la recapitalizarea societății, în acest caz investitorii privați fiind Glitnir Bank (prin SAT Holding) și Islandsbanki. Ca atare, statul nu a fost un creditor al Sjóvá. Statul nu a acționat pentru a-și proteja propriile active, întrucât nu făcea parte dintre creditorii societății. Prin urmare, în opinia Autorității, în această situație acțiunile statului nu pot fi comparate cu ale unui investitor pe piața privată sau cu ale unui creditor care urmărește să-i fie plătite datoriile restante.

Din aceste motive, concluzia preliminară a Autorității a fost că, în acest caz, principiul investitorului în economia de piață nu poate fi aplicabil.

Autoritățile islandeze au argumentat că intervenția lor, în cazul în care este considerată ajutor de stat, este conformă cu articolul 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE, precum și cu exceptarea prevăzută la articolul 61 alineatul (3) litera (b) și cu liniile directoare ale Autorității privind ajutorul pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, linii directoare care auh la bază această exceptare.

În timp ce ajutorul de stat pentru întreprinderile aflate în dificultate este evaluat în mod normal în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE, Autoritatea poate permite, în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (b) din acord, acordarea unui ajutor de stat „pentru remedierea unei disfuncționalități serioase în economia unui stat membru al CE sau a unui stat AELS”. Autoritățile islandeze nu au prezentat informații pe baza cărora Autoritatea să poată evalua măsura în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c). De asemenea, autoritățile islandeze nu au demonstrat că efectele sistemice care ar fi putut rezulta prin falimentul societății Sjóvá ar fi putut atinge o dimensiune de natură să creeze „o disfuncționalitate serioasă în economia” Islandei, în sensul articolului 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE.

Concluzie

În lumina considerațiilor anterioare, Autoritatea a hotărât să inițieze procedura oficială de investigare, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Acordul privind SEE. Părțile interesate sunt invitate să își prezinte observațiile în termen de o lună de la publicarea prezentei notificări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 373/10/COL

of 22 September 2010

to initiate the formal investigation procedure with regard to the recapitalisation of Sjóvá insurance company

(Iceland)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY (‘THE AUTHORITY’),

Having regard to the Agreement on the European Economic Area (‘the EEA Agreement’), in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice (‘the Surveillance and Court Agreement’), in particular to Article 24,

Having regard to Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (‘Protocol 3’), in particular to Article 1(3) of Part I and Articles 4(4), 6 and 13(1) of Part II,

Having regard to the Authority’s State Aid Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, in particular Part VIII, Temporary Rules regarding Financial Crisis, and the chapter on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty⁽¹⁾,

Having regard to the Authority’s Decision No 77/10/COL of 10 March 2010 on an information injunction against Iceland to provide information on the State intervention in Sjóvá,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

The Authority became aware of the Icelandic State intervention in the insurance company Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá) in the summer of 2009 through the Icelandic media. Subsequently the Authority included this case in the agenda of an annual meeting on pending cases in the field of State aid between the

⁽¹⁾ Available at: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Authority and the Icelandic authorities which was held in Reykjavik on 5 November 2009. At the meeting the Icelandic authorities provided brief information concerning the background and history of the case.

Due to the complexity of the intervention and the circumstances surrounding it, the Authority asked the Icelandic authorities at the meeting on 5 November 2009 to provide written detailed information.

In a letter to the Icelandic authorities dated 16 November 2009 (Event No 536644), the Authority summarised the points of discussion at the meeting on 5 November 2009 and repeated its request for detailed information in writing regarding the State intervention in Sjóvá. Moreover, the Authority invited the Icelandic authorities to put forward their views regarding possible State aid issues involved in the case. The Authority requested that this information be provided no later than 16 December 2009.

The Authority sent a reminder letter to the Icelandic authorities, dated 14 January 2010 (Event No 543092) requesting that the information be sent to the Authority by 29 January 2010.

No written information was received and subsequently the Authority adopted an information injunction decision, pursuant to Article 10(3) of Part II of Protocol 3, on 10 March 2010 (Event No 548842), requesting:

‘... all documentation, information and data necessary to permit the Authority to assess the existence of State aid in the State intervention in Sjóvá as well as its compatibility with the State aid rules of the EEA Agreement. In particular, but not exclusively, the Authority requires the Icelandic authorities to provide it with a detailed description of the capital injection in Sjóvá including copies of all relevant documents and moreover a detailed explanation of how the Central Bank of Iceland came into possession of the assets of Sjóvá.

Moreover, the Icelandic authorities are requested, also no later than 11 April 2010, to provide all information and data necessary to assess the compatibility of the measure with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Icelandic authorities are invited to provide their comments and view regarding any possible and potential State aid issues involved in this case within the same deadline, i.e. 11 April 2010.’

On 11 April 2010, the Icelandic authorities submitted a reply (Event No 553315).

On 7 June 2010, the Authority received a complaint (Event No 559496) against alleged State aid granted when the State intervened in Sjóvá.

2. Description of the case

2.1. Background

Sjóvá is one of Iceland's leading insurance companies ⁽²⁾. The company was taken over by Glitnir Bank ⁽³⁾ (Glitnir) in 2003 and its operations were merged with those of the bank. In 2005, the financial group Moderna/Milestone Finance ⁽⁴⁾ bought 66,6 % of Sjóvá's shares from Glitnir and acquired full ownership as from 2006. Sjóvá's operations were then separated from those of Glitnir.

2.2. The State intervention and the events leading to it

The events leading to the State intervention and the State intervention itself are rather complex and will be described below in chronological order according to information available to the Authority.

⁽²⁾ According to a memorandum from the Financial Supervisory Authority (FME) dated 29 June 2009, the market shares of insurance companies in Iceland, based on their share in total premium income, was at the time as follows: Vátryggingafélag Íslands (VÍS) 35,3 %, Sjóvá 29,5 %, Tryggingamiðstöðin (TM) 27 % and Vörður 8 %.

⁽³⁾ Until 2006, the bank was named Íslandsbanki, when its name was changed to Glitnir banki. Following its collapse in October 2008, Glitnir has been managed by a Resolution Committee and has entered a winding-up procedure. In October 2008, a new bank was founded under emergency legislation to take over domestic assets and liabilities of Glitnir Bank. That bank was initially named Nýi Glitnir, but its name was changed to Íslandsbanki in February 2009.

⁽⁴⁾ Moderna Finance AB was a Swedish holding company owned by the Icelandic company Milestone hf. While Moderna Finance acquired financial undertakings in Sweden and Luxembourg, its biggest Icelandic assets were Sjóvá and the investment bank Askar Capital hf. The car financing company Avant is a subsidiary of Askar Capital. Milestone and affiliated companies were for a period among the major shareholders in Glitnir Bank, achieving their highest share of ownership of 16-18 % of total shares in Glitnir in early 2007. Following Milestone's acquisition of Sjóvá and a major change of the ownership structure in Glitnir, Milestone's holdings in Glitnir declined. Milestone was also among the biggest borrowers from Glitnir. Further information on Sjóvá and Milestone and their ties with Glitnir Bank are available in the report of the Icelandic Parliament's Special Investigation Commission (SIC) available at <http://rna.althingi.is/> (Icelandic version) and <http://sic.althingi.is/> (excerpts in English).

2.2.1. Intervention by the Financial Supervisory Authority

Early in 2008, the Icelandic Financial Supervisory Authority (the FME) started an in-depth investigation into the financial position of Sjóvá on the basis of its annual report for the fiscal year 2007. It transpired that the company had insufficient capital reserves to meet the minimum required to continue insurance operations ⁽⁵⁾ due to losses on its investment activities, which had grown substantially.

Following the investigation, from October 2008 to September 2009, Sjóvá was subjected to special supervision by the FME under Article 90 of the Act on Insurance Activities No 60/1994 ⁽⁶⁾. Furthermore, in December 2008, the FME appointed a special auditor to review Sjóvá's activities.

In March 2009, the FME referred 'several issues relating to the business activities of the company' to the Special Prosecutor ⁽⁷⁾. The Authority is not aware of the substance of the ongoing criminal investigation or whether it has any relevance to this case.

2.2.2. Glitnir takes over Sjóvá — division of the company

In March 2009, Sjóvá was taken over ⁽⁸⁾ by its biggest creditor, Glitnir Bank (Glitnir). Glitnir had been under moratorium since 24 November 2008 and managed by a Resolution Committee appointed by the FME. Sjóvá's creditors had previously been managing the company since October 2008, when it had been put under the special supervision of the FME.

In April 2009, Glitnir and Íslandsbanki ⁽⁹⁾ approached the Icelandic State requesting its assistance in refinancing and restructuring Sjóvá, having exhausted all alternative market solutions to rescue the company.

The Authority has received a presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and addressed to the Ministry of Finance. This document outlined a plan to restructure Moderna Finance AB, and its subsidiaries Askar Capital and Sjóvá. It furthermore contains plans to split up old Sjóvá by transferring insurance operation to a new company, leaving the less viable investment activities in the old company. After restructuring, the insurance company would then be sold to new investors.

During the summer of 2009, assets and liabilities were to be divided into 1) SA tryggingar hf., a new company to be incorporated, which would receive the insurance portfolio activities from old Sjóvá upon approval by the FME, and 2) SJ Eignarhaldsfélag (SJE), a holding company in which the toxic assets of old Sjóvá would be placed.

On 20 June 2009, Sjóvá on the one hand and Glitnir, Íslandsbanki, and SAT Eignarhaldsfélag hf. (a holding company wholly owned by Glitnir, hereinafter referred to as SAT Holding) on behalf of SA tryggingar hf. ⁽¹⁰⁾ on the other hand signed an Asset Transfer Agreement, according to which all assets and liabilities of Sjóvá related to the company's insurance operations, including the insurance portfolio, were transferred to SA tryggingar hf., in accordance with Article 86 of the Act on Insurance Activities No 60/1994. Following the transaction the new company, SA tryggingar hf., was renamed Sjóvá.

According to its Articles of Association, dated 20 June 2009, the shareholders of the new company (Glitnir, Íslandsbanki and SAT Holding) were to contribute new equity of ISK 16 billion, required to continue insurance operations, as follows ⁽¹¹⁾:

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Glitnir	ISK 2,8 billion	Bond issued by Avant with interest of REIBOR plus 3,75 % with the following collaterals: — third priority (in parallel with a bond issued by Askar Capital, see table in 2.2.3 below) in Avant's portfolio — first priority in Glitnir's claim against Milestone, equivalent of 54,9 % of total claims against Milestone	17,67 %

⁽⁵⁾ Minimum guarantee fund of ISK 2 billion as defined in the Icelandic legislation.

⁽⁶⁾ Now Article 86 of Act No 56/2010.

⁽⁷⁾ The role of the Special Prosecutor is to investigate suspicions of criminal actions in relation to the collapse of the Icelandic banks according to Act No 135/2008.

⁽⁸⁾ Together with other Icelandic subsidiaries of Moderna Finance AB: Askar Capital and its subsidiary, Avant.

⁽⁹⁾ The Authority assumes that Íslandsbanki became involved as it was also a major creditor of Sjóvá.

⁽¹⁰⁾ An unregistered company to be incorporated under Icelandic law.

⁽¹¹⁾ Subject to FME's approval, which was granted on 22 September 2009, see below.

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Íslandsbanki	ISK 1,5 billion	Various bonds issued by 10 different companies and municipalities	9,30 %
SAT Holding	ISK 11,6 billion	Bond issued by Askar Capital and bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company), see table in 2.2.3 below	73,03 %

It is clear, however, that the recapitalisation of Sjóvá was not finalised on 20 June 2009, as the assets to be provided by SAT Holding, amounting to some 73 % of the new equity, were at that time not owned by SAT Holding but by the State. The transaction was later finalised when the State decided to undertake the measures described below.

2.2.3. Description of the intervention by the State

On 27 June 2009, a meeting was held in the Ministry of Finance on the ongoing work on financial restructuring of Sjóvá⁽¹²⁾. This meeting was followed by an agreement dated 8 July 2009 on the transfer of bonds⁽¹³⁾ ('Samningur um kröfukaup') owned by the Icelandic State to SAT Holding.

At this point Sjóvá's equity was ISK 13,5 billion in the negative. A minimum positive equity of ISK 2 billion was required according to law. In order to fulfil the minimum equity requirements, a capital injection of at least ISK 15,5 billion was therefore required.

The agreement between the State and SAT Holding covers the following two bonds that were in the possession of the State, valued by an external expert on 16 June 2009⁽¹⁴⁾:

Asset	Estimated value	Description and securities
Claim against Askar Capital	ISK 6 071 443 539	An indexed loan agreement with 3 % interest. The loan had come into the possession of the State when it took over Central Bank collateral in 2008. The loan is secured by: — third priority collateral in Avant's (*) portfolio (in parallel with a bond issued by Avant to Glitnir, see table in 2.2.2 above, book value of the portfolio was ISK 26 billion and Landsbanki Íslands' first priority lien ISK 16 billion), and — first priority collateral in indexed bonds issued by Landsvirkjun (the National Power Company) of nominal value ISK 4,7 billion.
Bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company)	ISK 5 558 479 575	Issued in 2005 payable in 2020, with State guarantee, indexed and 3 % interest. The bond came into the possession of the State as collateral against lending made by the Central Bank to Landsbanki Íslands.

(*) See footnote 4 above.

The purchase price was ISK 11,6 billion and SAT Holding was to pay for the bonds within 18 months, i.e. before year-end 2010, and no interest was to be charged during that period. In other words, the State granted a period of grace of 18 months.

As a security for the payment of the purchase price of the bonds, the State was granted first priority collateral in SAT Holding's shares in Sjóvá.

⁽¹²⁾ According to an FME memorandum dated 29 June 2009, the meeting took place on Saturday 27 June 2009. The Prime Minister and the Minister for Finance took part in the meeting together with their assistants. Other participants were the Chairman of the Board of Directors of FME and the two FME officials who wrote the memorandum. The Authority has no information concerning the extent to which the State had been involved before this date other than the presentation given to the Ministry of Finance in April 2009. Yet the FME memorandum refers to a close cooperation between Glitnir, Íslandsbanki and the Ministry for Finance and refers to a memorandum from the Minister for Finance dated 26 June 2009 and a memorandum dated 27 June 2009 on the insurance company. The Authority has not received these memoranda.

⁽¹³⁾ For the purpose of this decision, the assets transferred to SAT Holding by the State will be referred to as bonds.

⁽¹⁴⁾ The Icelandic authorities have not yet provided the Authority with a copy of the valuation, referred to in the agreement.

The agreement provided for the option of payment by the delivery of SAT Holding's original 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State, which would be considered payment in full. SAT Holding could exercise this option without prior consent of the State.

2.2.4. Glitnir sells its shares in Sjóvá to its subsidiary SAT Holding

The FME considered that Glitnir, in moratorium and undergoing winding-up proceedings, was not eligible to own a qualifying holding in Sjóvá. Subsequently, on 16 September 2009, Glitnir sold its 17,67 % shareholding in Sjóvá to Glitnir's subsidiary, SAT Holding.

Following the above transaction, shareholders in Sjóvá were:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	90,70 %

On 22 September 2009, the FME finally issued an insurance operation licence to Sjóvá and lifted the special supervision Sjóvá had been under since October 2008. The portfolio transfer appears to have taken place on 1 October 2009.

2.2.5. The State becomes Sjóvá's biggest shareholder through an option exercised by SAT Holding

At year-end 2009, the management of claims owned by the Ministry of Finance and the Central Bank of Iceland (CBI) was merged, and transferred to a new entity, CBI asset management (ESI). From that time, ESI took over management of the claims.

On 3 May 2010, SAT Holding exercised the option to transfer 73,03 % of shares in Sjóvá to the State in lieu of repaying the debt. From that point in time, shareholders in Sjóvá are:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	17,67 %
ESI (the State)	73,03 %

3. Position of the Icelandic authorities

The Icelandic authorities are of the view that the Icelandic State has behaved as a private market investor/creditor when contributing to the rescue of Sjóvá. They claim that the State's decision was taken following commitments by Glitnir and Íslandsbanki to contribute equity to Sjóvá amounting to ISK 2,8 billion and ISK 1,5 billion, respectively, or a total of ISK 4,4 billion, which they consider to be a substantial private investor participation amounting to 28 % of the total recapitalisation of Sjóvá.

Furthermore, the Icelandic authorities submit that the assets provided by the State were collateral that it had obtained against loans made to Landsbanki Íslands, and: 'As such the assets were rooted in the collapse of the financial system and there was no new capital to be contributed as equity'. The Icelandic authorities further claim that: 'Given how the claims against Askar and Landsvirkjun came into the possession of the State, and the conditions for release of such claims on the current market, by its use in the restructuring of Sjóvá, the State was acting in the same capacity and under the same conditions as a private investor. The use of the assets in question was consistent with the conduct of a private investor, endeavouring to put assets to use under prevailing market uncertainties'.

In the Icelandic authorities' opinion, the measures undertaken by Glitnir, Íslandsbanki and the Icelandic State were an attempt to prevent a serious disruption and loss for the Icelandic economy, which would have resulted from the bankruptcy of Sjóvá.

With reference to Article 61(3)(b) and (c) of the EEA Agreement, the Icelandic authorities have furthermore submitted, should the Authority consider that the State participation in the recapitalisation of Sjóvá contained elements of State aid, that the measures are compatible with the functioning of the Agreement.

They claim that the grant of aid was an emergency measure to save a financial institution whose bankruptcy would have had 'immense spill-over effects for insurance markets as well as the economy as a whole, and (was) likely to result in economic losses for the State'. Furthermore, the Icelandic authorities claim that the intervention was based on the implementation of a restructuring plan suitable to restore the long-term viability of Sjóvá.

II. ASSESSMENT

1. The recipients of the potential aid

With transfer of bonds issued by Landsvirkjun and Askar Capital, Sjóvá and SAT Holding benefitted from a capital contribution from the State.

2. The market economy investor principle

As described above, the State provided a capital contribution to Sjóvá through a transfer of bonds (issued by Landsvirkjun and Askar Capital). This capital contribution was channelled through Glitnir's subsidiary, SAT Holding, as the bonds first were transferred to SAT Holding, which subsequently used them as an equity contribution in Sjóvá.

If the transaction was carried out in accordance with the market economy investor principle, i.e., if the State transferred the bonds to SAT Holding on conditions that would have been acceptable for a private seller, the transaction would not involve the grant of State aid.

Considering that Glitnir Bank and Íslandsbanki approached the State after having 'exhausted alternative market solutions to rescue the insurance operations of Sjóvá', it was clear that corresponding market solutions were not available for Sjóvá to obtain necessary recapitalisation.

The conditions under which the bonds were transferred; payment in 18 months without interests or, alternatively, transfer of 73,03 % shareholding in Sjóvá, do not in the Authority's preliminary view correspond to what would normally have been available on the market. The Authority recalls that at the time of the agreement, in July 2009, Iceland was undergoing a severe financial crisis. Companies in Iceland were not able to raise capital on the market. Neither SAT Holding, a subsidiary of a bank under winding-up procedure, nor a company that was in as severe financial difficulties as Sjóvá was, would have been able to raise the necessary funding on the market under the conditions the State agreed to. In principle, it is very difficult to apply the market economy investor principle to companies in difficulties⁽¹⁵⁾. The Icelandic authorities have themselves acknowledged that Sjóvá was in severe financial difficulties. The company was short of ISK 15,5 billion that was required to comply with regulatory requirements of minimum equity.

Regarding the investment in new equity in Sjóvá, the Icelandic authorities have argued that there was a substantial private participation in the recapitalisation of the company, the private investors in this case being Glitnir Bank (through SAT Holding) and Íslandsbanki. However, it shall be noted first of all that at the time of conclusion of the asset transfer agreement on 20 June 2009 and the agreement on the transfer of bonds on 8 July 2009, Íslandsbanki was fully State-owned⁽¹⁶⁾. Furthermore, it is the Authority's understanding that Glitnir and Íslandsbanki were among the main creditors of Sjóvá. The State was not as such a creditor of Sjóvá. The State was not acting to protect its own assets, as it was not among the company's creditors⁽¹⁷⁾. Therefore the actions of the State in those circumstances cannot be compared with a private market investor or creditor seeking settlement of outstanding claims. Even in cases with an apparently genuine private investor behaviour from the State, the Commission has taken the view that the circumstances surrounding the financial crisis are so unusual that in general the market investor principle cannot be applied⁽¹⁸⁾.

For these reasons, the Authority preliminarily concludes that the market economy investor principle cannot be applied to the State's transfer of bonds for the recapitalisation of Sjóvá.

⁽¹⁵⁾ See the Authority's guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty. See amongst others, Commission Decision C 4/10 (ex NN 64/09) — France, aid in favour of Trèves.

⁽¹⁶⁾ The change of ownership of Íslandsbanki took place on 13 October 2009, when the Glitnir Resolution Committee decided, on behalf of its creditors, to exercise the option provided for in its agreement with the Icelandic State and take over 95 % of share capital in Íslandsbanki.

⁽¹⁷⁾ It should be noted that both a press release issued by the Resolution Committee of Glitnir on 8 July 2009 (<http://www.glitnirbank.com>) and a press release published by Sjóvá on the same day (<http://www.sjova.is>) explicitly state that the State was protecting its own claims against Sjóvá: 'With its participation, the government intends to protect the State's claims against Sjóvá, as well as the interests of a large number of insurance customers'. However, in an email which the Icelandic authorities sent to the Authority on 25 March 2010 (Event 551375) it was clarified that the Icelandic State never had any claims against Sjóvá, but only against Askar Capital.

⁽¹⁸⁾ See, inter alia, Commission Decision N 69/09 Sweden — Recapitalisation scheme for fundamentally sound banks.

3. The presence of State aid

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

3.1. Presence of State resources

In this case the State contributed to the recapitalisation of Sjóvá by transferring to SAT Holding two bonds in its possession valued by an external expert to ISK 11,6 billion (approx. EUR 76 million) with a period of grace, to be used as equity in Sjóvá. State resources were thus involved.

3.2. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

Firstly, to constitute State aid, a measure must confer advantages that relieve undertakings of charges that are normally borne from their budgets. Secondly, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'.

According to the agreement dated 8 July 2009, described above under I.2.2.3, SAT Holding was granted a period of grace of 18 months and could pay the State for those bonds without being charged any interests for the delayed payment. More significantly, the agreement provided for the option of payment by the transfer of SAT Holding's 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State. Prior consent of the seller was not required to exercise this option.

Furthermore, the provisions of the agreement are such that it is not only an agreement on transfer of the bonds but ultimately an agreement that the State would inject new equity to Sjóvá amounting to the value of the bonds sold, as SAT Holding could exercise the option at any time. Intervention by the State in Sjóvá's recapitalisation in July 2009 must therefore also be viewed as a decision by the State to inject new equity to Sjóvá and become its biggest shareholder.

It is the Authority's understanding that alternative funding could not have been obtained from the market. Therefore, on the basis of the information at its disposal, the Authority considers that the State's participation in the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involved an advantage within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement to the extent it made financing available and/or it reduced the financial costs for SAT Holding as well as Sjóvá.

The Authority's view is reinforced by the fact that public policy considerations, taken together with the needs of Sjóvá, appear to have determined the State intervention, rather than the possible return for the State as an investor.

A further potential State aid measure could arise, according to the information currently available to the Authority. The presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and described above under I.2.2.2 contains Glitnir's proposal to 'close the gap' in Sjóvá by, as the first step, requesting the Ministry of Finance to accept that Glitnir's security in the loan to Avant will be upgraded to second priority. According to the document, this was considered necessary for the FME to accept Glitnir's contribution to Sjóvá's equity. However, this appears to contradict other information from the Icelandic authorities and Sjóvá's Articles of Association dated 20 June 2009 (see I.2.2.2 above), which refer to third parallel security in Avant portfolio for both Glitnir's and the State's claims. Consequently, the Icelandic authorities are invited to clarify whether and how Glitnir's proposal regarding the upgrade of its claim against Avant was actually enforced. If that was not the case, it should be clarified whether FME's acceptance of Glitnir's claim on Avant as an equity contribution to Sjóvá was based on different securities. The Icelandic authorities are also invited to submit any relevant information on other issues considered relevant for the assessment of this case.

3.3. Distortion of competition and effect on trade between the Contracting Parties

The measures under assessment involve undertakings active on markets where there is competition and trade between parties in EEA States. The measures are therefore likely to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

3.4. Conclusion on the presence of State aid

Based on the above, the Authority has come to the preliminary conclusion that the State's contribution to the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

4. Procedural requirements

The Icelandic authorities did not notify the State intervention to the Authority. The Authority therefore is of the preliminary view that the Icelandic authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

5. Compatibility of the aid

The Icelandic authorities have submitted that their intervention, if considered to be State aid, complies with Article 61(3)(b) of the EEA Agreement as well as to the exemption in Article 61(3)(c) and the Authority's Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty, which are based on the latter exemption. They consider that the measures are 'appropriate, as they are targeted and well designed to ensure Sjóvá's swift return to viability by the exit of all non-core business pursued by its predecessor ...'. The Icelandic authorities have asserted that the financial restructuring of Sjóvá has already been completed. They argue that the company's financial difficulties were brought about by its involvement in non-insurance related activities such as investment operations. These activities will not be pursued by the new, restructured company, which will focus on insurance operations. However, the Icelandic authorities did not notify the capital contribution and they did not provide a restructuring plan for the company. Thus, the Authority is not in the position to assess the measure under the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

The Icelandic authorities have submitted that Sjóvá was in serious financial difficulties at the time of the State intervention. The Authority does not doubt that and understands that these difficulties were linked to those of the Milestone/Moderna Finance group. While State aid to undertakings in difficulties is normally assessed under Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, the Authority may, under Article 61(3)(b) of the Agreement allow State aid 'to remedy a serious disturbance in the economy of an EC Member State or an EFTA State'.

Historically, it is clear from case law that the exemption in Article 61(3)(b) of the EEA Agreement needs to be applied restrictively⁽¹⁹⁾. However, following the onset of the global financial crisis in the autumn of 2008, EU governments have made available unprecedented amounts in State aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions in financial institutions⁽²⁰⁾. This aid was assessed under a set of temporary guidelines regarding the financial crisis⁽²¹⁾, adopted by the European Commission, and subsequently by the Authority:

- the Banking Guidelines ('on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Recapitalisation Guidelines ('on the recapitalisation of financial institutions in the current financial crisis') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Impaired Assets Guidelines ('the Treatment of Impaired Assets in the EEA Banking Sector') adopted by the Authority on 22 April 2009, and
- the Restructuring Guidelines ('the return to viability and the assessment of restructuring in the financial sector in the current crisis under the State aid rules') adopted by the Authority on 25 November 2009⁽²²⁾.

It remains to be determined in the course of the investigation initiated by this decision whether and to what extent guidelines based on Article 61(3)(b) of the EEA Agreement in relation to the financial crisis are relevant in the case of an ailing insurance company such as Sjóvá. The Icelandic authorities have not put forward any information specific to this case to substantiate their view that the measure should be assessed as a measure to remedy a serious disturbance in the economy. They have limited their reasoning to referring to the widely documented and evidenced effects of the financial difficulties of Iceland, and referred to an assessment of the FME on the grave consequences of not rescuing the insurance part of Sjóvá, without this assessment being provided to the Authority.

⁽¹⁹⁾ Case law stresses that the exemption needs to be applied restrictively and must tackle a disturbance in the entire economy of a Member State (and not a sector or a region), cf. Joined Cases T-132/96 and T-143/96 *Freistaat Sachsen and Volkswagen AG* Commission [1999] ECR II-3663, p. 167. Followed in Commission Decision in Case C-47/1996 *Crédit Lyonnais*, OJ 1998 L 221/28, point 10.1, Commission Decision in Case C 28/02 *Bankgesellschaft Berlin*, OJ 2005 L 116, p. 1, points 153 et seq and Commission Decision in Case C 50/06 *BAWAG*, point 166. See Commission Decision of 5 December 2007 in Case NN 70/07, *Northern Rock* (OJ C 43, 16.2.2008, p. 1), Commission Decision 30 April 2008 in Case NN 25/08, *Rescue aid to WestLB* (OJ C 189, 26.7.2008, p. 3), Commission Decision of 4 June 2008 in Case C 9/08 *SachsenLB* (OJ C 71, 18.3.2008, p. 14).

⁽²⁰⁾ Between October 2008 and April 2010, EU governments made available EUR 4,131 trillion in crisis aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions — an amount equivalent to 32,5 % of EU-27 GDP, see State Aid Scoreboard, Table 1 and Annex 3. The figure only includes aid to financial services sector, not general aid measures designed to stimulate the 'real' economy.

⁽²¹⁾ Here, referred to together as the 'financial crisis guidelines'.

⁽²²⁾ The full text of the Guidelines can be found at <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

The Icelandic authorities have not submitted information to demonstrate that the systemic effects that might have resulted from a bankruptcy of Sjóvá could have reached a size constituting 'a serious disturbance in the economy' of Iceland within the meaning of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement. Limited information has been submitted regarding the operations of Sjóvá; on the causes of the difficulties and the restructuring itself. This information is not sufficient to enable the Authority to assess the measure under Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines.

In the case at hand, neither an exemption under Article 61(3)(b) nor (c) of the EEA Agreement, and application of the relevant guidelines based on these provisions, can be excluded at this stage. However, the information provided by the Icelandic authorities so far is too limited to allow the Authority to assess whether the measure would be compatible under these exemptions.

Based on the above, the Authority is not in a position to establish whether the State participation in recapitalising Sjóvá involves measures that can be approved under Article 61(3)(b) or (c) of the EEA Agreement.

With reference to the considerations above, the Authority invites the Icelandic authorities to submit any information and documentation relevant to determine whether the aid in question can be assessed on the basis of Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines or Article 61(3)(c) and the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

6. Conclusion

Based on the information submitted by the Icelandic authorities, the Authority has come to the preliminary conclusion that the Icelandic State's participation in the recapitalisation of the insurance company Sjóvá constitute aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts as to whether these measures comply with Article 61(3) of the EEA Agreement, in conjunction with the requirements laid down in the financial crisis guidelines and the Rescue and restructuring aid guidelines. The Authority, therefore, has doubts as to whether the above measures are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Icelandic authorities to submit their comments, as well as all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State participation in the recapitalisation in Sjóvá, within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, within one month of receipt of this Decision, the Authority request the Icelandic authorities to provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State intervention in Sjóvá.

The Authority requests the Icelandic authorities to immediately forward a copy of this decision to the potential recipients of the aid.

The Authority must remind the Icelandic authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted to the beneficiaries will have to be recovered, unless, exceptionally, such recovery would be contrary to a general principle of EEA law,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the participation of the Icelandic State in the recapitalisation of Sjóvá insurance company.

Article 2

The Icelandic authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are requested to provide within one month from notification of this Decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 5

Only the English language version of this Decision is authentic.

Decision made in Brussels, on 22 September 2010.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
College Member

COMITETUL MIXT AL SEE

Decizii ale Comitetului mixt al SEE pentru care au fost îndeplinite cerințele constituționale prevăzute la articolul 103 din Acordul privind SEE

(2010/C 341/08)

Din martie 2000, se indică într-o notă de subsol a deciziilor Comitetului mixt al SEE dacă data intrării în vigoare a acestora depinde de îndeplinirea unor cerințe constituționale de către oricare dintre părțile contractante. Astfel de cerințe au fost notificate în ceea ce privește deciziile enumerate mai jos. Părțile contractante în cauză au notificat în prezent celorlalte părți contractante în legătură cu încheierea procedurilor lor interne. Datele de intrare în vigoare a deciziilor sunt indicate în continuare.

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
20/2007	27.4.2007	9.8.2007 JO L 209, p. 36 Supl. nr. 38, p. 25	Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare	1.8.2010
127/2007	28.9.2007	21.2.2008 JO L 47, p. 58 Supl. nr. 9, p. 44	Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului Decizia 2002/623/CE a Comisiei din 24 iulie 2002 de stabilire a unor note de orientare de completare a anexei II la Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului Decizia 2002/811/CE a Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire de note orientative care să completeze anexa VII la Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului Decizia 2002/812/CE a Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire, în temeiul Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a formularului de sinteză a notificării privind introducerea pe piață a organismelor modificate genetic ca atare sau în produse Decizia 2002/813/CE a Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a rezumatului notificării privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic, în alte scopuri decât introducerea pe piață Decizia 2003/701/CE a Comisiei din 29 septembrie 2003 de instituire, în temeiul Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui formular pentru prezentarea rezultatelor diseminării deliberate în mediu a plantelor superioare modificate genetic în alte scopuri decât introducerea pe piață Decizia 2004/204/CE a Comisiei din 23 februarie 2004 de stabilire a normelor de funcționare a registrelor pentru înregistrarea informațiilor privind modificările genetice ale OMG, prevăzute de Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului	1.11.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
133/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 27 Supl. nr. 19, p. 34	Nu există acte normative	1.5.2010
134/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 33 Supl. nr. 19, p. 39	Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare Regulamentul (CE) nr. 1304/2003 al Comisiei din 23 iulie 2003 privind procedura aplicată de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară solicitărilor de avize științifice care îi sunt adresate Regulamentul (CE) nr. 1642/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 iulie 2003 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 Decizia 2004/478/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 privind adoptarea unui plan general de gestiune a crizelor în sectorul alimentelor și furajelor Regulamentul (CE) nr. 2230/2004 al Comisiei din 23 decembrie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la rețeaua de organizații care funcționează în domeniile din cadrul misiunii Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară Regulamentul (CE) nr. 575/2006 al Comisiei din 7 aprilie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește numărul și denumirea grupurilor științifice permanente ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară Decizia 2006/478/CE a Consiliului din 19 iunie 2006 de numire a jumătate din membrii consiliului de administrație al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară	1.5.2010
135/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 44 Supl. nr. 19, p. 51	Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman Directiva 2002/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2002 de modificare a Directivelor 90/425/CEE și 92/118/CEE ale Consiliului privind condițiile de sănătate care se aplică în cazul subproduselor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 808/2003 al Comisiei din 12 mai 2003 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman Regulamentul (CE) nr. 809/2003 al Comisiei din 12 mai 2003 de stabilire a măsurilor tranzitorii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele de prelucrare pentru materiile din categoria 3 și pentru gunoiul de grajd, folosite în instalațiile de compostare Regulamentul (CE) nr. 810/2003 al Comisiei din 12 mai 2003 de stabilire a măsurilor tranzitorii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele de prelucrare pentru materiile din categoria 3 și gunoiul de grajd, folosite în instalațiile de obținere a biogazului Regulamentul (CE) nr. 811/2003 al Comisiei din 12 mai 2003 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește interzicerea reutilizării peștelui în interiorul speciei, îngroparea și incinerarea subproduselor animaliere și anumite măsuri tranzitorii Regulamentul (CE) nr. 446/2004 al Comisiei din 10 martie 2004 de abrogare a unei serii de decizii privind subprodusele de origine animală Regulamentul (CE) nr. 668/2004 al Comisiei din 10 martie 2004 de modificare a anumitor anexe la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului privind importul de subproduse de origine animală din țări terțe	1.5.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Regulamentul (CE) nr. 878/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de stabilire a măsurilor tranzitorii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 privind anumite subproduse de origine animală clasificate ca materii de categoria 1 și 2 și destinate unor utilizări tehnice Regulamentul (CE) nr. 92/2005 al Comisiei din 19 ianuarie 2005 de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului privind modul de eliminare sau utilizare a subproduselor de origine animală și de modificare a anexei VI la acesta privind prelucrarea generatoare de biogaz și prelucrarea grăsimilor topite Regulamentul (CE) nr. 93/2005 al Comisiei din 19 ianuarie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește transformarea subproduselor de origine animală provenite din pești și documentele comerciale destinate transportului subproduselor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 2067/2005 al Comisiei din 16 decembrie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 92/2005 privind alte modalități de eliminare și de utilizare a subproduselor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 209/2006 al Comisiei din 7 februarie 2006 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 809/2003 și (CE) nr. 810/2003 cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a măsurilor tranzitorii pentru instalațiile de obținere a biogazului și de compostare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului Regulamentul (CE) nr. 1192/2006 al Comisiei din 4 august 2006 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește listele cu unitățile aprobate din statele membre Regulamentul (CE) nr. 1678/2006 al Comisiei din 14 noiembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 92/2005 privind alte moduri de eliminare și utilizare a subproduselor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 1877/2006 al Comisiei din 18 decembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 878/2004 de stabilire a măsurilor tranzitorii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 privind anumite subproduse de origine animală clasificate ca materii de categoria 1 și 2 și destinate unor utilizări tehnice Regulamentul (CE) nr. 2007/2006 al Comisiei din 22 decembrie 2006 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește importul și tranzitul anumitor produse intermediare derivate din materiale de categoria 3 destinate utilizării în scopuri tehnice în dispozitive medicale, în produse pentru diagnostic in vitro și reactivi de laborator și de modificare a acestui regulament	
136/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 49 Supl. nr. 19, p. 55	Decizia 2003/322/CE a Comisiei din 12 mai 2003 de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la hrănirea unor păsări necrofage cu anumite materii prime din categoria 1 Decizia 2003/324/CE a Comisiei din 12 mai 2003 privind o derogare de la interdicția de reciclare a animalelor cu blană în cadrul speciei, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului Decizia 2004/407/CE a Comisiei din 26 aprilie 2004 privind normele sanitare și de certificare tranzitorii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește importul de gelatină fotografică din anumite țări terțe Decizia 2004/434/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de adaptare, având în vedere aderarea Estoniei, a Deciziei 2003/324/CE privind o derogare de la interdicția de reciclare a animalelor cu blană în cadrul speciei, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului	1.5.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Decizia 2004/455/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de adaptare, ca urmare a aderării Ciprului, a Deciziei 2003/322/CE de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 cu privire la hrănirea unor păsări necrofage cu anumite materii prime din categoria I Regulamentul (CE) nr. 79/2005 al Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește utilizarea laptelui, a produselor lactate și a produselor derivate din lapte considerate ca materii din categoria 3 în regulamentul menționat anterior Regulamentul (CE) nr. 416/2005 al Comisiei din 11 martie 2005 de modificare a anexei XI la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, în ceea ce privește importul din Japonia de anumite subproduse de origine animală destinate unor scopuri tehnice Decizia 2005/830/CE a Comisiei din 25 noiembrie 2005 de modificare a Deciziei 2003/322/CE cu privire la hrănirea unor păsări necrofage cu anumite materii prime din categoria I Regulamentul (CE) nr. 181/2006 al Comisiei din 1 februarie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 în ceea ce privește îngrășămintele organice și amelioratorii de sol, alții decât gunoiul de grajd, și de modificare a acestui regulament Regulamentul (CE) nr. 197/2006 al Comisiei din 3 februarie 2006 privind măsurile tranzitorii, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 cu privire la colectarea, transportul, tratarea, utilizarea și eliminarea alimentelor vechi Regulamentul (CE) nr. 208/2006 al Comisiei din 7 februarie 2006 de modificare a anexelor VI și VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele de transformare care se aplică instalațiilor de biogaz și instalațiilor de compost, precum și cerințele care se aplică gunoiului de grajd Decizia 2006/311/CE a Comisiei din 21 aprilie 2006 de modificare a Deciziei 2004/407/CE a Comisiei privind importul de gelatină fotografică	
137/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 53 Supl. nr. 19, p. 58	Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman Directiva 2004/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de abrogare a unor directive privind igiena alimentară și normele sanitar-veterinare referitoare la producția și comercializarea anumitor produse de origine animală destinate consumului uman și de modificare a Directivelor 89/662/CEE și 92/118/CEE ale Consiliului, precum și a Deciziei 95/408/CE a Consiliului Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor Regulamentul (CE) nr. 1688/2005 al Comisiei din 14 octombrie 2005 privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește garanțiile speciale în materie de salmonella pentru transporturile de anumite cărnuri și ouă către Finlanda și Suedia Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare	1.5.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Regulamentul (CE) nr. 2074/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a măsurilor de aplicare privind anumite produse reglementate de Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și organizarea unor controale oficiale prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, de derogare de la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004 și (CE) nr. 854/2004 Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de <i>Trichinella</i> în carne Regulamentul (CE) nr. 2076/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a dispozițiilor tranzitorii de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004, (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004 și (CE) nr. 854/2004 Regulamentul (CE) nr. 401/2006 al Comisiei din 23 februarie 2006 de stabilire a modalităților de prelevare de probe și a metodelor de analiză pentru controlul oficial al conținutului de micotoxine din produse alimentare Regulamentul (CE) nr. 776/2006 al Comisiei din 23 mai 2006 de modificare a anexei VII la Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind laboratoarele comunitare de referință Decizia 2006/677/CE a Comisiei din 29 septembrie 2006 de definire a liniilor directe de stabilire a criteriilor pentru efectuarea auditurilor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produse alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor Regulamentul (CE) nr. 1662/2006 al Comisiei din 6 noiembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 1663/2006 al Comisiei din 6 noiembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman Regulamentul (CE) nr. 1664/2006 al Comisiei din 6 noiembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2074/2005 în ceea ce privește dispozițiile de aplicare privind anumite produse de origine animală destinate consumului uman și de abrogare a anumitor dispoziții de aplicare Regulamentul (CE) nr. 1665/2006 al Comisiei din 6 noiembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2075/2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de <i>Trichinella</i> în carne Regulamentul (CE) nr. 1666/2006 al Comisiei din 6 noiembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2076/2005 de stabilire a dispozițiilor tranzitorii de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004, (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului Decizia 2006/765/CE a Comisiei din 6 noiembrie 2006 de abrogare a anumitor acte de punere în aplicare privind igiena produselor alimentare și condițiile de sănătate care reglementează producția și comercializarea anumitor produse de origine animală destinate consumului uman	
138/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 62 Supl. nr. 19, p. 66	Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor	1.5.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
141/2007	26.10.2007	10.4.2008 JO L 100, p. 68 Supl. nr. 19, p. 69	Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE	1.11.2010
1/2008	1.2.2008	12.6.2008 JO L 154, p. 1 Supl. nr. 33, p. 1	Regulamentul (CE) nr. 1882/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a modalităților de prelevare de probe și a metodelor de analiză pentru controlul oficial al nivelurilor de nitrați din anumite produse alimentare Regulamentul (CE) nr. 333/2007 al Comisiei din 28 martie 2007 de stabilire a metodelor de prelevare a probelor și de analiză pentru controlul oficial al nivelurilor de plumb, cadmiu, mercur, staniu anorganic, 3-MCPD și benzo(a)piren din produsele alimentare Decizia 2007/363/CE a Comisiei din 21 mai 2007 privind liniile directe pentru asistarea statelor membre în elaborarea planului unic de control național multianual integrat prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului	1.5.2010
42/2008	25.4.2008	21.8.2008 JO L 223, p. 33 Supl. nr. 52, p. 6	Regulamentul (CE) nr. 646/2007 al Comisiei din 12 iunie 2007 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește obiectivul comunitar de diminuare a prevalenței <i>Salmonella Enteritidis</i> și <i>Salmonella Typhimurium</i> la puii de carne și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1091/2005 Decizia 2007/407/CE a Comisiei din 12 iunie 2007 privind o monitorizare armonizată a rezistenței antimicrobiene a <i>Salmonellei</i> la păsările de curte și la porcine Decizia 2007/411/CE a Comisiei din 14 iunie 2007 de interdicție a introducerii pe piață a produselor derivate de la bovine născute sau crescute pe teritoriul Regatului Unit înainte de 1 august 1996 indiferent de scop și de scutire a acestor animale de la anumite măsuri de control și de eradicare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și de abrogare a Deciziei 2005/598/CE Decizia 2007/453/CE a Comisiei din 29 iunie 2007 de stabilire a statutului privind ESB al unui stat membru, al țărilor terțe sau al uneia dintre regiunile acestora în funcție de riscul de contaminare cu ESB Decizia 2007/570/CE a Comisiei din 20 august 2007 de modificare a Deciziei 2003/634/CE de aprobare a programelor destinate obținerii statutului de zone autorizate sau de exploatații de creștere autorizate situate în zone neautorizate în ceea ce privește boli ale peștilor precum septicemia hemoragică virală (SHV) și necroza hematopoietică infecțioasă (NHI)	1.5.2010
46/2008	25.4.2008	21.8.2008 JO L 223, p. 40 Supl. nr. 52, p. 13	Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare Directiva 2007/61/CE a Consiliului din 26 septembrie 2007 de modificare a Directivei 2001/114/CE privind anumite sortimente de lapte conservat, parțial sau integral deshidratat și destinat consumului uman	1.5.2010
58/2008	25.4.2008	21.8.2008 JO L 223, p. 58 Supl. nr. 52, p. 31	Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 de modificare a Directivelor 78/855/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului, cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale pe acțiuni	1.12.2009
59/2008	25.4.2008	21.8.2008 JO L 223, p. 60 Supl. nr. 52, p. 33	Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă	1.11.2010
65/2008	6.6.2008	25.9.2008 JO L 257, p. 27 Supl. nr. 58, p. 9	Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare)	1.11.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare)	
66/2008	6.6.2008	25.9.2008 JO L 257, p. 29 Supl. nr. 58, p. 11	Directiva 2007/18/CE a Comisiei din 27 martie 2007 de modificare a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind excluderea sau includerea anumitor instituții din sfera de aplicare și tratamentul expunerilor față de băncile de dezvoltare multilaterală	1.11.2010
73/2008	6.6.2008	25.9.2008 JO L 257, p. 37 Supl. nr. 58, p. 19	Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri	1.4.2010
79/2008	4.7.2008	23.10.2008 JO L 280, p. 7 Supl. nr. 64, p. 1	Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar	1.11.2010
95/2008	26.9.2008	20.11.2008 JO L 309, p. 12 Supl. nr. 70, p. 1	Regulamentul (CE) nr. 688/2006 al Comisiei din 4 mai 2006 de modificare a anexelor III și XI la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește supravegherea formelor de encefalopatie spongiformă transmisibilă și a materialelor cu risc specificate de la bovinele din Suedia Regulamentul (CE) nr. 722/2007 al Comisiei din 25 iunie 2007 de modificare a anexelor II, V, VI, VIII, IX și XI la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă Regulamentul (CE) nr. 727/2007 al Comisiei din 26 iunie 2007 de modificare a anexelor I, III, VII și X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă Regulamentul (CE) nr. 1275/2007 al Comisiei din 29 octombrie 2007 de modificare a anexei IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă Decizia 2007/667/CE a Comisiei din 15 octombrie 2007 privind autorizarea utilizării în Germania a animalelor bovine vulnerabile, până la sfârșitul vieții productive a acestora, în urma confirmării oficiale a prezenței de ESB	1.5.2010
101/2008	26.9.2008	20.11.2008 JO L 309, p. 24 Supl. nr. 70, p. 12	Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 septembrie 2005 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale	1.4.2010
109/2008	26.9.2008	20.11.2008 JO L 309, p. 39 Supl. nr. 70, p. 28	Este oportun să se extindă cooperarea dintre părțile contractante la acord în vederea includerii Deciziei 2008/49/CE a Comisiei din 12 decembrie 2007 privind punerea în aplicare a Sistemului de informare al pieței interne (IMI) în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal	9.9.2010
112/2008	7.11.2008	18.12.2008 JO L 339, p. 100 Supl. nr. 79, p. 8	Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră	1.4.2010
122/2008	7.11.2008	18.12.2008 JO L 339, p. 114 Supl. nr. 79, p. 23	Regulamentul (CE) nr. 1379/2007 al Comisiei din 26 noiembrie 2007 de modificare a anexelor IA, IB, VII și VIII la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri, pentru a ține seama de progresele și evoluțiile tehnice aprobate în temeiul Convenției de la Basel	1.4.2010
20/2009	5.2.2009	19.3.2009 JO L 73, p. 59 Supl. nr. 16, p. 30	Decizia 2008/627/CE a Comisiei din 29 iulie 2008 privind o perioadă de tranziție pentru activitățile de audit ale auditorilor și entităților de audit din anumite țări terțe	1.11.2009

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
21/2009	17.3.2009	28.5.2009 JO L 130, p. 1 Supl. nr. 28, p. 1	Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului Regulamentul (CE) nr. 1082/2003 al Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele minime care trebuie efectuate în cadrul sistemului de identificare și de înregistrare a bovinelor Regulamentul (CE) nr. 499/2004 al Comisiei din 17 martie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1082/2003 în ceea ce privește termenul și modelul aplicabile transiterii de informații în sectorul cărnii de vită și mânzat Regulamentul (CE) nr. 911/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului privind crotaliile, pașapoartele și registrele exploatațiilor Regulamentul (CE) nr. 644/2005 al Comisiei din 27 aprilie 2005 de autorizare a unui sistem special de identificare pentru bovinele deținute în scop cultural sau istoric în spațiile autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului Decizia 2004/764/CE a Comisiei din 22 octombrie 2004 privind prelungirea termenului maxim prevăzut pentru aplicarea crotaliilor pe anumite bovine din rezervațiile naturale din Țările de Jos Decizia 2006/28/CE a Comisiei din 18 ianuarie 2006 privind prelungirea termenului maxim prevăzut pentru aplicarea de crotalii pe anumite bovine Decizia 2006/132/CE a Comisiei din 13 februarie 2006 de recunoaștere a caracterului pe deplin operațional al bazei de date italiene pentru bovine	1.5.2010
30/2009	17.3.2009	28.5.2009 JO L 130, p. 23 Supl. nr. 28, p. 21	Regulamentul (CE) nr. 1494/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formei etichetelor și a cerințelor de etichetare suplimentare privind produsele și echipamentele care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră Regulamentul (CE) nr. 1497/2007 al Comisiei din 18 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor de verificare standard în vederea detectării scurgerilor pentru sistemele staționare de protecție împotriva incendiilor, care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră Regulamentul (CE) nr. 1516/2007 al Comisiei din 19 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor de verificare standard în vederea detectării scurgerilor pentru echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompele de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră	1.4.2010
41/2009	24.4.2009	25.6.2009 JO L 162, p. 16 Supl. nr. 33, p. 1	Regulamentul (CE) nr. 1237/2007 al Comisiei din 23 octombrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2006/696/CE în ceea ce privește introducerea pe piață a ouălor provenind din efective de găini ouătoare infectate cu Salmonella Regulamentul (CE) nr. 1560/2007 al Consiliului din 17 decembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 21/2004 în ceea ce privește data introducerii identificării electronice a animalelor din speciile ovină și caprină Decizia 2007/616/CE a Comisiei din 5 septembrie 2007 de modificare a Deciziilor 2001/881/CE și 2002/459/CE în ceea ce privește lista punctelor de control la frontieră	1.5.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Decizia 2007/843/CE a Comisiei din 11 decembrie 2007 privind aprobarea programelor de control pentru depistarea salmonelei în efectivele de <i>Gallus gallus</i> de reproducere din anumite țări terțe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Deciziei 2006/696/CE în ceea ce privește anumite condiții de sănătate publică privind importul de păsări de curte și de ouă destinate incubăției Decizia 2007/848/CE a Comisiei din 11 decembrie 2007 de aprobare a anumitor programe naționale privind controlul salmonelei în efectivele de găini ouătoare din specia <i>Gallus gallus</i> Decizia 2007/849/CE a Comisiei din 12 decembrie 2007 de aprobare a modificărilor la programul național privind controlul salmonelei în efectivele de reproducere din specia <i>Gallus gallus</i> înaintat de Finlanda Decizia 2007/873/CE a Comisiei din 18 decembrie 2007 de aprobare a programului național, prezentat de Bulgaria, pentru controlul salmonelei în efectivele pentru reproducere din specia <i>Gallus gallus</i> Decizia 2007/874/CE a Comisiei din 18 decembrie 2007 de aprobare a programului național de control al salmonelei în efectivele de reproducere din specia <i>Gallus gallus</i> înaintat de România	
45/2009	9.6.2009	25.6.2009 JO L 162, p. 23 Supl. nr. 33, p. 8	Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne	1.5.2010
52/2009	24.4.2009	25.6.2009 JO L 162, p. 34 Supl. nr. 33, p. 23	Regulamentul (CE) nr. 669/2008 al Comisiei din 15 iulie 2008 de completare a anexei IC la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri	1.4.2010
61/2009	29.5.2009	3.9.2009 JO L 232, p. 13 Supl. nr. 47, p. 14	Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman Directiva 2004/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/82/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele veterinare Directiva 2004/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare, în ceea ce privește medicamentele tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman Regulamentul (CE) nr. 2049/2005 al Comisiei din 15 decembrie 2005 de stabilire, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, a normelor privind taxele plătite de microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii Agenției Europene pentru Medicamente și asistența administrativă pe care le-o acordă aceasta Regulamentul (CE) nr. 507/2006 al Comisiei din 29 martie 2006 privind autorizația de introducere pe piață condiționată pentru medicamente de uz uman care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului	23.12.2009
62/2009	29.5.2009	3.9.2009 JO L 232, p. 18 Supl. nr. 47, p. 18	Directiva 2005/28/CE a Comisiei din 8 aprilie 2005 de stabilire a principiilor și a orientărilor detaliate privind aplicarea bunelor practici clinice în ceea ce privește medicamentele experimentale de uz uman, precum și a cerințelor pentru acordarea autorizației de fabricație sau de import de astfel de produse Regulamentul (CE) nr. 1277/2005 al Comisiei din 27 iulie 2005 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind precursorii drogurilor și a Regulamentului (CE) nr. 111/2005 al Consiliului de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului între Comunitate și țările terțe cu precursori ai drogurilor	1.3.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Regulamentul (CE) nr. 1905/2005 al Consiliului din 14 noiembrie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 297/95 privind taxele datorate Agenției Europene pentru Medicamente	
107/2009	22.10.2009	17.12.2009 JO L 334, p. 4 Supl. nr. 68, p. 4	Regulamentul (CE) nr. 544/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 717/2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și a Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice	1.4.2010
116/2009	22.10.2009	17.12.2009 JO L 334, p. 19 Supl. nr. 68, p. 19	Recomandarea 2009/385/CE a Comisiei din 30 aprilie 2009 de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate	1.11.2010
129/2009	4.12.2009	11.3.2010 JO L 62, p. 18 Supl. nr. 12, p. 17	Regulamentul (CE) nr. 658/2007 al Comisiei din 14 iunie 2007 privind penalitățile financiare pentru încălcarea anumitor obligații în legătură cu autorizațiile de comercializare acordate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului	1.8.2010
150/2009	4.12.2009	11.3.2010 JO L 62, p. 51 Supl. nr. 12, p. 50	Regulamentul (CE) nr. 308/2009 al Comisiei din 15 aprilie 2009 de modificare, în scopul adaptării la progresul științific și tehnic, a anexelor IIIA și VI la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșuri	1.4.2010
160/2009	4.12.2009	11.3.2010 JO L 62, p. 67 Supl. nr. 12, p. 65	Este oportună extinderea cooperării părților contractante la acord pentru a include Regulamentul (CE) nr. 2062/94 al Consiliului din 18 iulie 1994 privind înființarea Agenției Europene pentru Sănătate și Securitate în Muncă, astfel cum a fost modificat prin Regulamentele (CE) nr. 1643/95, (CE) nr. 1654/2003 și (CE) nr. 1112/2005 ale Consiliului	15.4.2010
7/2010	29.1.2010	22.4.2010 JO L 101, p. 14 Supl. nr. 19, p. 14	Regulamentul (CE) nr. 506/2007 al Comisiei din 8 mai 2007 de stabilire a cerințelor obligatorii privind testarea și informarea pentru importatorii sau producătorii anumitor substanțe prioritare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente Regulamentul (CE) nr. 465/2008 al Comisiei din 28 mai 2008 de impunere, în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului, a unor cerințe de testare și de informare importatorilor și producătorilor de anumite substanțe care pot fi persistente, bioacumulative și toxice și care sunt prevăzute în Inventarul european al substanțelor chimice existente cu caracter comercial Regulamentul (CE) nr. 466/2008 al Comisiei din 28 mai 2008 de stabilire a cerințelor obligatorii privind testarea și informarea pentru importatorii și producătorii anumitor substanțe prioritare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente Directiva 2008/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori în ceea ce privește introducerea pe piață a bateriilor și a acumulatorilor	1.11.2010
11/2010	29.1.2010	22.4.2010 JO L 101, p. 21 Supl. nr. 19, p. 21	Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate	1.10.2010
12/2010	29.1.2010	22.4.2010 JO L 101, p. 22 Supl. nr. 19, p. 23	Decizia 2009/460/CE a Comisiei din 5 iunie 2009 privind adoptarea unei metode de siguranță comune pentru evaluarea atingerii obiectivelor de siguranță, prevăzute la articolul 6 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului Decizia 2009/561/CE a Comisiei din 22 iulie 2009 de modificare a Deciziei 2006/679/CE în ceea ce privește implementarea specificației tehnice de interoperabilitate referitoare la subsistemul control-comandă și semnalizare al sistemului feroviar transeuropean convențional	1.10.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
17/2010	1.3.2010	10.6.2010 JO L 143, p. 1 Supl. nr. 30, p. 1	Regulamentul (CE) nr. 479/2007 al Comisiei din 27 aprilie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2076/2005 de stabilire a dispozițiilor tranzitorii de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004, (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004 și (CE) nr. 854/2004 Regulamentul (CE) nr. 1243/2007 al Comisiei din 24 octombrie 2007 de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 1244/2007 al Comisiei din 24 octombrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2074/2005 în ceea ce privește normele de aplicare pentru anumite produse de origine animală destinate consumului uman și de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind inspecția cărnii Regulamentul (CE) nr. 1245/2007 al Comisiei din 24 octombrie 2007 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 în ceea ce privește folosirea pepsinei lichide pentru detectarea prezenței <i>Trichinella</i> în carne Regulamentul (CE) nr. 1246/2007 al Comisiei din 24 octombrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2076/2005 în ceea ce privește prelungirea perioadei de tranziție acordată operatorilor din sectorul alimentar care importă ulei de pește destinat consumului uman Regulamentul (CE) nr. 1441/2007 al Comisiei din 5 decembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare	1.5.2010
18/2010	1.3.2010	10.6.2010 JO L 143, p. 4 Supl. nr. 30, p. 4	Regulamentul (CE) nr. 301/2008 al Consiliului din 17 martie 2008 de adaptare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 882/2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor Regulamentul (CE) nr. 737/2008 al Comisiei din 28 iulie 2008 de desemnare a laboratoarelor comunitare de referință pentru boli ale crustaceelor, rabie și tuberculoză bovină, de stabilire a responsabilităților suplimentare și a sarcinilor atribuite laboratoarelor comunitare de referință în privința rabiei și a tuberculozei bovine și de modificare a anexei VII la Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului Regulamentul (CE) nr. 1019/2008 al Comisiei din 17 octombrie 2008 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind igiena produselor alimentare Regulamentul (CE) nr. 1020/2008 al Comisiei din 17 octombrie 2008 de modificare a anexelor II și III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală și a Regulamentului (CE) nr. 2076/2005 în ceea ce privește marcajul de identificare, laptele crud și produsele lactate, ouăle și produsele din ouă și anumite produse pescărești Regulamentul (CE) nr. 1021/2008 al Comisiei din 17 octombrie 2008 de modificare a anexelor I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman și a Regulamentului (CE) nr. 2076/2005 referitor la moluștele bivalve vii, la anumite produse pescărești și la personalul care participă la controale oficiale în abatoare Regulamentul (CE) nr. 1022/2008 al Comisiei din 17 octombrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2074/2005 în privința valorilor-limită pentru azotul bazic volatil total (ABVT)	1.5.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Regulamentul (CE) nr. 1023/2008 al Comisiei din 17 octombrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2076/2005 în ceea ce privește prelungirea perioadei de tranziție acordată operatorilor din sectorul alimentar care importă ulei de pește destinat consumului uman Regulamentul (CE) nr. 1029/2008 al Comisiei din 20 octombrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea actualizării unei trimeri la anumite standarde europene Regulamentul (CE) nr. 1250/2008 al Comisiei din 12 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2074/2005 în ceea ce privește cerințele de certificare pentru importul de produse pescărești, moluște bivalve, echinoderme, tunicate și gasteropode marine vii destinate consumului uman Decizia 2008/337/CE a Comisiei din 24 aprilie 2008 de modificare a Deciziei 2006/968/CE de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 21/2004 al Consiliului în ceea ce privește orientările și procedurile referitoare la identificarea electronică a animalelor din speciile ovină și caprină Decizia 2008/654/CE a Comisiei din 24 iulie 2008 privind liniile directe pentru asistarea statelor membre în elaborarea raportului anual cu privire la planul de control național multianual integrat prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului	
19/2010	12.3.2010	10.6.2010 JO L 143, p. 8 Supl. nr. 30, p. 9	Regulamentul (CE) nr. 832/2007 al Comisiei din 16 iulie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 197/2006 în ceea ce privește utilizarea alimentelor vechi și prelungirea valabilității măsurilor tranzitorii referitoare la aceste alimente Regulamentul (CE) nr. 829/2007 al Comisiei din 28 iunie 2007 de modificare a anexelor I, II, VII, VIII, X și XI la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește introducerea pe piață a anumitor subproduse de origine animală Regulamentul (CE) nr. 1432/2007 al Comisiei din 5 decembrie 2007 de modificare a anexelor I, II și VI la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului privind marcarea și transportul subproduselor de origine animală Regulamentul (CE) nr. 1576/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 92/2005 de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului privind modul de eliminare sau utilizare a subproduselor de origine animală	1.5.2010
23/2010	12.3.2010	10.6.2010 JO L 143, p. 16 Supl. nr. 30, p. 19	Directivă 96/3/Euratom, CEEC, CE, 98/28/CE și 2004/4/CE ale Comisiei reîncorporate	1.5.2010
27/2010	12.3.2010	10.6.2010 JO L 143, p. 20 Supl. nr. 30, p. 26	Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră Regulamentul (CE) nr. 304/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă pentru certificarea societăților și a personalului în ceea ce privește sistemele staționare de protecție împotriva incendiilor și extincțiile care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră Regulamentul (CE) nr. 305/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificării personalului însărcinat cu recuperarea anumitor gaze fluorurate cu efect de seră provenite de la instalațiile de distribuție de înaltă tensiune	1.11.2010

Decizia numărul	Data adoptării	Referința publicării	Actul (actele) juridic(e) integrat(e)	Data punerii în aplicare
			Regulamentul (CE) nr. 306/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă privind certificarea personalului care recuperează anumiți solvenți pe bază de gaze fluorurate cu efect de seră din echipamente Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră Regulamentul (CE) nr. 308/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formularului de notificare a programelor de formare și certificare ale statelor membre	
29/2010	12.3.2010	10.6.2010 JO L 143, p. 24 Supl. nr. 30, p. 31	Directiva 2008/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate comunitare (Directiva privind siguranța feroviară)	1.10.2010

Lista apelor minerale naturale recunoscute de Islanda și Norvegia

(Anulează și înlocuiește textul publicat în JO C 28, 4.2.2010, p. 24 și în Suplimentul SEE nr. 5, 4.2.2010, p. 1)

(2010/C 341/09)

În conformitate cu articolul 1 din Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale ⁽¹⁾, introdus la capitolul XII punctul 54zzzzd din anexa II la Acordul privind SEE, se publică o listă cu apele minerale naturale recunoscute.

Lista apelor minerale naturale recunoscute de Islanda

Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
Icelandic Glacial	Ölfus Spring	Hlíðarendi, Ölfus, Selfoss

Lista apelor minerale naturale recunoscute de Norvegia

Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
Best naturlig mineralvann	Kastbrekka	Kambrekka/Trondheim
Bonaqua Silver	Telemark kilden	Fyresdal
Farris	Kong Olavs kilde	Larvik
Fjellbekk	Ivar Aasen kilde	Volda
Isbre	Isbre kilden	Buhaugen, Osa, Ulvik
Isklar	Isklar kildene	Vikebygd i Ullensvang
Modal	Modal kilden	Fyresdal
Naturlig mineralvann fra Villmark kilden på Rustad Gård	Villmark kilden på Rustad gård	Rustad/Elverum
Olden	Blåfjell kilden	Olderdalen
Osa	Osa kilden	Ulvik/Hardanger

⁽¹⁾ JO L 164, 26.6.2009, p. 45.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

COMISIA EUROPEANĂ

Cerere de propuneri – EACEA/41/10 pentru punerea în aplicare a programului Erasmus Mundus II în 2011

(2010/C 341/10)

Acțiunea 1 – Programe comune**Acțiunea 2 – Parteneriate****Acțiunea 3 – Promovarea învățământului superior european**

OBIECTIVELE PROGRAMULUI

Obiectivul general al programului Erasmus Mundus este promovarea învățământului superior european, îmbunătățirea și sporirea perspectivelor profesionale ale studenților, precum și promovarea înțelegerii interculturale prin cooperarea cu țările terțe, în conformitate cu obiectivele politicii externe a Uniunii Europene în vederea contribuției la dezvoltarea durabilă a țărilor terțe în domeniul învățământului superior.

Programul are ca obiective specifice:

- promovarea cooperării structurate între instituțiile de învățământ superior și promovarea unei oferte de înaltă calitate în domeniul învățământului superior, care să prezinte o valoare adăugată specific europeană și care să fie atractivă atât în Uniunea Europeană, cât și în afara frontierelor acesteia, în vederea creării de centre de excelență;
- contribuția la îmbogățirea reciprocă a societăților prin dezvoltarea calificărilor femeilor/bărbaților pentru ca acestea/aceștia să dispună de competențe adaptate, în special în ceea ce privește piața muncii, și să aibă o largă deschidere spirituală și o experiență internațională prin intermediul promovării mobilității, pentru ca cei mai talentați studenți și cadre didactice din țările terțe să dobândească o calificare și/sau experiențe în Uniunea Europeană, precum și pentru ca cei mai talentați studenți și cadre didactice europene să se îndrepte către țări terțe;
- contribuția la dezvoltarea resurselor umane și a capacității de cooperare internațională a instituțiilor de învățământ superior din țările terțe prin intermediul unor fluxuri sporite de mobilitate între Uniunea Europeană și țările terțe;
- îmbunătățirea accesibilității și consolidarea imaginii de marcă și a vizibilității învățământului superior european în lume, precum și atractivitatea pentru resortisanții țărilor terțe și cetățenii Uniunii Europene.

Ghidul Programului Erasmus Mundus și formularele de cerere relevante pentru cele trei acțiuni sunt disponibile la următoarea adresă:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

A. Acțiunea 1 – Programele comune Erasmus Mundus

Această acțiune, care vizează promovarea cooperării dintre instituțiile de învățământ superior și cadrele didactice din Europa și din țările terțe, în vederea creării unor poli de excelență și asigurării de resurse umane cu înaltă pregătire, este formată din două subacțiuni:

- Acțiunea 1A – Cursuri de masterat Erasmus Mundus (CMEM); și
- Acțiunea 1B – Doctorate comune Erasmus Mundus (DCEM).

Scopul acestor subacțiuni este sprijinirea programelor postuniversitare de înaltă calitate academică, realizate în comun de consorții formate din universități europene și, dacă este cazul, din universități din țări terțe și care ar putea contribui la vizibilitatea și atractivitatea sporită a sectorului învățământului superior european. Astfel de programe comune trebuie să includă mobilitatea între universitățile din cadrul consorțiilor și să conducă la acordarea de diplome comune recunoscute, duble sau multiple.

A.1. Participanți eligibili și componența consorțiului

Condițiile aplicabile participanților eligibili și componența consorțiului sunt menționate în Ghidul Programului la secțiunea 4.2.1, pentru acțiunea 1A, și la secțiunea 5.2.1, pentru acțiunea 1B.

A.2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt menționate în Ghidul Programului la secțiunea 4.2.2, pentru acțiunea 1A, și la secțiunea 5.2.2, pentru acțiunea 1B. Nu au fost identificate priorități tematice pentru această cerere de propuneri.

A.3. Criterii de atribuire

Cererile pentru acțiunea 1A și acțiunea 1B vor fi evaluate în funcție de următoarele criterii de atribuire:

— Pentru acțiunea 1A – Cursuri de masterat Erasmus Mundus (CMEC)

Criterii	Pondere
1. Calitatea procesului de învățământ	30 %
2. Integrarea cursului	25 %
3. Măsuri de gestionare, vizibilitate și durabilitate a cursului	20 %
4. Facilitățile și urmărirea studenților	15 %
5. Asigurarea calității și evaluare	10 %
Total	100 %

— Acțiunea 1B – Doctorate comune Erasmus Mundus (DCEM)

Criterii	Pondere
1. Calitatea procesului de învățământ și a cercetării	25 %
2. Experiența și componența parteneriatului	25 %
3. Integrarea europeană și funcționarea programului	20 %
4. Dispoziții privind candidații care primesc o bursă de cercetare DCEM	15 %
5. Gestionarea, durabilitatea și asigurarea calității programului	15 %
Total	100 %

A.4. Buget

Prezenta cerere de propuneri nu are un impact bugetar direct în 2011. Se urmărește selectarea următoarelor:

— pentru acțiunea 1A (CMEC): 10 cereri noi și până la 22 de cereri de reînnoire;

— pentru acțiunea 1B (DCEM): 10 cereri noi.

Pentru fiecare dintre cererile selectate, în vara anului 2011 se va realiza câte un acord-cadru de parteneriat pe cinci ani (ACP). Aceste acorduri-cadru de parteneriat vor permite realizarea unor acorduri anuale de subvenționare specifice începând cu anul universitar 2012-2013, care vor include, pe de o parte, un sprijin financiar pentru consorțiile care pun în aplicare programele comune și, pe de altă parte, un număr de burse individuale, stabilite anual, pentru studenții europeni și din țările terțe, pentru candidații doctoranzi și pentru oameni de știință.

A.5. Termenul de depunere

Termenul de depunere pentru acțiunea 1A – Cursurile de masterat Erasmus Mundus (CMEM) și acțiunea 1B – Doctoratele comune Erasmus Mundus (DCM) este 29 aprilie 2011 la ora 12.00 (ziua), conform fusului orar Central European.

Agenția executivă a elaborat un sistem pentru transmiterea pe cale electronică a tuturor cererilor. Pentru această cerere de propuneri, candidații trebuie să depună cererea utilizând un formular electronic disponibil din februarie 2011.

Acest formular (inclusiv anexele) este considerat a fi cererea definitivă.

Se vor accepta numai cererile depuse până la termenul-limită și în conformitate cu cerințele menționate în formularele de cerere relevante. Nu se vor accepta cererile trimise în scris, prin fax sau direct prin e-mail.

Pentru a facilita identificarea experților cu experiență universitară și de cercetare relevantă, candidații pentru acțiunea 1A (Cursuri de masterat Erasmus Mundus – CMEM) și acțiunea 1B (Doctorate comune Erasmus Mundus – DCM) trebuie să depună o scurtă descriere a programului comun [maximum o pagină, incluzând titlul, domeniul/sfera (domeniile/sferele) acoperită (acoperite), partenerii principali și un scurt rezumat al structurii programului și al caracteristicilor esențiale], de preferință cu o lună înainte de termenul-limită menționat mai sus (respectiv, până la 31 martie 2011). Modelul rezumatului, împreună cu procedura de depunere corespunzătoare pot fi descărcate de la următoarea adresă de internet:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

B. Acțiunea 2 – Parteneriatele Erasmus Mundus

Această acțiune vizează promovarea cooperării structurate dintre instituțiile de învățământ superior europene și din țările terțe prin promovarea mobilității la toate nivelurile de studiu pentru studenți (nivel universitar și cursuri de masterat), candidați doctoranzi, cercetători, cadre didactice și personal administrativ (nu toate regiunile și grupurile pot include toate fluxurile de mobilitate).

Acțiunea 2 – Parteneriatele Erasmus Mundus (EMA2) este împărțită în două direcții:

- Erasmus Mundus acțiunea 2 – DIRECȚIA 1 – Parteneriate cu țările vizate de instrumentele IEVP, ICD, IAP și FED ⁽¹⁾ (fosta Fereastră de cooperare externă)
- Erasmus Mundus acțiunea 2 – DIRECȚIA 2 – Parteneriate cu țările și teritoriile vizate de Instrumentele pentru țările industrializate (ITI)

B.1. Participanți eligibili, țări și componența parteneriatelor

Condițiile aplicabile participanților eligibili și componenței parteneriatelor sunt specificate în Ghidul Programului, la secțiunea 6.1.2.a pentru EMA2 – DIRECȚIA 1 și la secțiunea 6.2.2.a pentru EMA2 – DIRECȚIA 2 și în Orientările privind cererea de propuneri EACEA 41/10 la secțiunea 5.3.1 pentru EMA2 – DIRECȚIA 1 și la secțiunea 5.3.2 pentru EMA2 – DIRECȚIA 2.

B.2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt specificate în „Ghidul Programului Erasmus Mundus 2009-2013”, la secțiunea 6.1.2.b pentru EMA2 – DIRECȚIA 1 și la secțiunea 6.2.2.b pentru EMA2 – DIRECȚIA 2 și în „Orientările privind cererea de propuneri EACEA 29/09” la secțiunea 5.3.1 pentru EMA2 – DIRECȚIA 1 și la secțiunea 5.3.2 pentru EMA2 – DIRECȚIA 2.

⁽¹⁾ IEVP – Instrumentul european de vecinătate și parteneriat.

ICD – Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare.

IAP – Instrumentul de asistență pentru preaderare.

FED – Fondul European de Dezvoltare (FED) este principalul instrument de acordare a asistenței comunitare în vederea cooperării pentru dezvoltare în baza Acordului de la Cotonou: „acordul de parteneriat între membrii grupului de state africane, caraibiene și pacifice, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte”.

B.3. Criterii de atribuire

Cererile pentru EMA2 – DIRECȚIA 1 vor fi evaluate pe baza următoarelor criterii de atribuire:

Criterii	Pondere
1. Relevanță	25 %
2. Calitate	65 %
2.1. Componenta parteneriatului și mecanismele de cooperare	20 %
2.2. Organizarea și punerea în aplicare a mobilității	25 %
2.3. Facilitățile și urmărirea studenților/personalului	20 %
3. Durabilitate	10 %
Total	100 %

Cererile pentru EMA2 – DIRECȚIA 2 vor fi evaluate pe baza următoarelor criterii de atribuire:

Criterii	Pondere
1. Relevanță	25 %
2. Contribuția la excelență	25 %
3. Calitate	50 %
3.1. Componenta parteneriatului și mecanismele de cooperare	15 %
3.2. Organizarea și punerea în aplicare a mobilității	20 %
3.3. Facilitățile și urmărirea studenților/personalului	15 %
Total	100 %

B.4. Buget ⁽²⁾

Suma globală disponibilă pentru această cerere de propuneri este de aproximativ 95,6 milioane EUR și vizează un flux de mobilitate minim de 3 265 de persoane.

Bugetul disponibil pentru EMA2 – DIRECȚIA 1 este de 89,3 milioane EUR și vizează o mobilitate minimă de 3 125 de persoane.

Bugetul disponibil pentru EMA2 – DIRECȚIA 2 este de 6,3 milioane EUR și vizează o mobilitate minimă de 140 de persoane.

B.5. Termenul de depunere

Termenul de depunere pentru acțiunea 2 Erasmus Mundus – Parteneriate este **29 aprilie 2011 (data timbrului poștal)**.

Cererea de finanțare va fi trimisă prin scrisoare recomandată la următoarea adresă:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
 Call for proposals EACEA/41/10 — Action 2
 Attn Mr Joachim Fronia
 BOUR 02/29
 Avenue du Bourget 1
 1040 Bruxelles/Brussel
 BELGIQUE/BELGIË

Se vor accepta numai cererile depuse până la termenul-limită și în conformitate cu cerințele menționate în formularul de cerere. Nu se vor accepta cererile trimise doar prin fax sau e-mail.

⁽²⁾ Această sumă este condiționată de adoptarea bugetului Uniunii Europene pentru anul 2011.

În cazul în care un candidat trimite mai multe cereri diferite, fiecare trebuie expediată într-un plic separat.

C. Acțiunea 3 – Promovarea învățământului superior european

Această acțiune vizează promovarea învățământului superior european prin măsuri de ameliorare a atractivității, profilului, imaginii, vizibilității și accesibilității învățământului superior european în lume. Acțiunea 3 oferă sprijin inițiativelor internaționale, studiilor, proiectelor, evenimentelor transnaționale și altor activități referitoare la dimensiunea internațională a tuturor aspectelor învățământului superior, precum promovarea, accesibilitatea, asigurarea calității, recunoașterea creditelor, recunoașterea calificărilor europene în străinătate și recunoașterea reciprocă a calificărilor cu țările terțe, elaborarea de programe, mobilitatea, calitatea serviciilor etc.

Activitățile acțiunii 3 pot îmbrăca forme variate (conferințe, seminarii, ateliere de lucru, studii, analize, proiecte-pilot, premii, rețele internaționale, producerea de publicații, elaborarea de instrumente din cadrul tehnologiilor informației și comunicării) și se pot desfășura oriunde în lume.

C.1. Participanții eligibili și componența consorțiilor

Condițiile aplicabile participanților eligibili și componenței consorțiilor sunt specificate în Ghidul Programului la secțiunea 7.2.1.

C.2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt specificate în Ghidul Programului la secțiunea 7.2.2.

În scopul prezentei cereri de propuneri, este obligatoriu ca proiectele să abordeze una dintre următoarele priorități:

- proiectele care tratează promovarea învățământului superior european în anumite regiuni geografice (se va acorda prioritate regiunilor care până în prezent au fost mai puțin reprezentate în cadrul proiectelor Erasmus Mundus: de exemplu Africa și țările industrializate);
- proiectele care vizează îmbunătățirea serviciilor pentru studenții și candidații doctoranzi internaționali;
- proiectele care tratează dimensiunea internațională a asigurării calității;
- proiectele care vizează consolidarea relațiilor dintre învățământul superior european și cercetare;
- proiectele care promovează oportunitățile de studii europene pentru candidații doctoranzi;
- proiectele care promovează Programul Erasmus Mundus față de studenții europeni.

Nu se vor finanța proiectele care prevăd următoarele activități:

Activități puse în aplicare în contextul internaționalizării rețelelor tematice ERASMUS.

C.3. Criterii de atribuire

Cererile pentru acțiunea 3 vor fi evaluate în funcție de următoarele criterii de atribuire:

Criterii	Pondere
1. Relevanța proiectului pentru programul Erasmus Mundus	25 %
2. Impactul preconizat al proiectului pentru favorizarea sporirii atractivității învățământului superior european la nivel mondial	25 %
3. Aranjamente pentru difuzarea rezultatelor și experiențelor din cadrul proiectului, asigurarea calității și planuri referitoare la durabilitatea și exploatarea pe termen lung a rezultatelor	15 %
4. Componența consorțiului și mecanisme de cooperare	15 %
5. Planul de lucru și bugetul	20 %
Total	100 %

C.4. Buget ⁽³⁾

Prezenta cerere de propuneri vizează selectarea a aproximativ 6 proiecte. Bugetul total alocat pentru cofinanțarea proiectelor în baza prezentei cereri de propuneri este de 1,3 milion EUR. Valoarea subvențiilor va varia considerabil în funcție de dimensiunea proiectelor selectate (de obicei între 100 000 EUR și 350 000 EUR). Contribuția financiară a agenției nu poate depăși 75 % din costurile eligibile totale.

C.5. Termenul de depunere

Termenul de depunere pentru proiectele acțiunii 3 Erasmus Mundus în vederea sporirii atractivității învățământului superior european este **29 aprilie 2011 (data timbrului poștal)**.

Cererea de finanțare se trimite prin scrisoare recomandată la următoarea adresă:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Call for proposals EACEA/41/10 — Action 3
Attn Mr Joachim Fronia
BOUR 02/29
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Se vor accepta numai cererile trimise până la termenul-limită și în conformitate cu cerințele menționate în formularul de cerere. Nu se vor accepta cererile trimise doar prin fax sau e-mail.

⁽³⁾ A se vedea nota de subsol nr. 2.

OFICIUL EUROPEAN PENTRU SELECȚIA PERSONALULUI (EPSO)

ANUNȚ DE CONCURS GENERAL

(2010/C 341/11)

Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) organizează concursul general: EPSO/AST/112/10 – ASISTENȚI (AST 3) în următoarele domenii:

1. Statistică;
2. Finanțe/Contabilitate;
3. Resurse Umane;
4. Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC).

Anunțul de concurs se publică în Jurnalul Oficial C 341 A din 16 decembrie 2010, în 23 de limbi.

Puteți obține informații suplimentare pe site-ul EPSO: <http://eu-careers.eu>

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

**Comunicarea guvernului francez cu privire la Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a
Consiliului privind condițiile de acordare și de folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și
extracție a hidrocarburilor ⁽¹⁾**

*(Aviz privind cererile de autorizație exclusivă de prospectare a zăcămintelor de hidrocarburi lichide sau gazoase,
denumită „Permis de Dicy”)*

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 341/12)

Prin cererea din data de 21 iunie 2010, societatea Realm Energy International, cu sediul social la adresa 2nd Floor, Berkeley Square House, Berkeley Square London W1J 6BD, UNITED KINGDOM, a solicitat obținerea unei autorizații exclusive, pentru o perioadă de 5 (cinci) ani, de prospectare a zăcămintelor de hidrocarburi lichide sau gazoase, denumită „Permis de Dicy”, pentru o suprafață totală de aproximativ 705 km² situată în departamentele Loiret și Yonne.

Perimetrul pentru care a fost acordată această autorizație este delimitat de arcele de meridiane și paralele care unesc succesiv punctele definite în cele ce urmează prin coordonatele lor geografice, meridianul de origine fiind cel al Parisului.

Punct	Grade longitudine estică	Grade latitudine nordică
A	01,00	53,50
B	01,20	53,50
C	01,20	53,20
D	00,60	53,20
E	00,60	53,40
F	00,70	53,40
G	00,70	53,36
H	00,68	53,36
I	00,68	53,35
J	00,64	53,35
K	00,64	53,27
L	00,67	53,27
M	00,67	53,28

⁽¹⁾ JO L 164, 30.6.1994, p. 3.

Punct	Grade longitudine estică	Grade latitudine nordică
N	00,73	53,28
O	00,73	53,30
P	01,10	53,30
Q	01,10	53,40
R	01,00	53,40

Depunerea cererilor și criteriile de atribuire a drepturilor de exploatare

Solicitanții care depun cererea inițială și cei care depun cereri concurente trebuie să demonstreze că îndeplinesc condițiile necesare obținerii autorizației, stabilite la articolele 4 și 5 din Decretul nr. 2006-648 din 2 iunie 2006 privind drepturile de exploatare minieră și de depozitare subterană („décret n° 2006-648 du 2 juin 2006 relatif aux titres miniers et aux titres de stockage souterrain, *Journal officiel de la République française* din 3 iunie 2006”).

Societățile interesate pot depune o cerere concurentă în termen de nouăzeci de zile de la data publicării prezentului anunț, în conformitate cu procedura descrisă pe scurt în „Anunț privind acordarea drepturilor de exploatare minieră a hidrocarburilor în Franța” publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* C 374 din 30 decembrie 1994, pagina 11, și stabilită prin Decretul nr. 2006-648 din 2 iunie 2006 privind drepturile de exploatare minieră și de depozitare subterană (*Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* din 3 iunie 2006).

Cererile concurente se adresează ministrului responsabil cu sectorul minier, la adresa indicată în continuare. Deciziile privind cererea inițială și cererile concurente se vor lua în termen de doi ani de la data la care autoritățile franceze au primit cererea inițială, și anume cel târziu până la 21 august 2010.

Condiții și cerințe privind exercitarea activității și încetarea acesteia

Solicitanții sunt invitați să consulte articolele 79 și 79.1 din Codul minier și Decretul nr. 2006-649 din 2 iunie 2006 privind exploatarea minieră, depozitarea subterană și poliția minelor și a depozitelor subterane („décret n° 2006-649 du 2 juin 2006, relatif aux travaux miniers, aux travaux de stockage souterrain et à la police des mines, des stockages souterrains, *Journal officiel de la République française* din 3 iunie 2006”).

Informații suplimentare se pot obține de la ministère de l'écologie, de l'énergie, du développement durable et de la mer:

Direction générale de l'énergie et du climat, direction de l'énergie, sous-direction de la sécurité d'approvisionnement et nouveaux produits énergétiques, bureau exploration et production des hydrocarbures, Grande Arche de la Défense — Paroi Nord, 92055 La Défense Cedex, FRANCE (Tel. +33 140819529).

Dispozițiile legale menționate mai sus pot fi consultate pe site-ul Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO)

2010/C 341/11	Anunț de concurs general	46
---------------	--------------------------------	----

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI**Comisia Europeană**

2010/C 341/12	Comunicarea guvernului francez cu privire la Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de acordare și de folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor (Aviz privind cererile de autorizație exclusivă de prospectare a zăcămintelor de hidrocarburi lichide sau gazoase, denumită „Permis de Dicy”) ⁽¹⁾	47
---------------	--	----



⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO